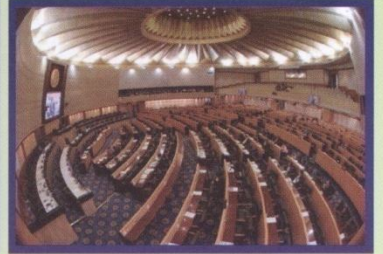
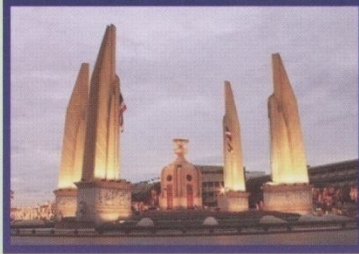

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจुरะเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๒๗/๒๕๕๗

วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๖๓/๒๕๕๗

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรีชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. มีเนื้อหารวมทั้งสิ้น ๙ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมจำนวน ๗๖ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการทางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ และดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ รวมทั้งกำหนดอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และรายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่าง ๆ แล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ (ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนพัฒนายางพาราไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือในกรณีที่ตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้ที่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไปหรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรรนอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๖) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓)

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๔๗)

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาทางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๔๘)

หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ที่จิตใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนได้ (ร่างมาตรา ๕๑)

หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๕๕)

(๒) กำหนดให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี และกำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๗ ร่างมาตรา ๕๘ และร่างมาตรา ๕๙)

หมวด ๘ การกำกับและควบคุม

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ และร่างมาตรา ๖๓)

(๒) กำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนินการได้ (ร่างมาตรา ๖๕)

หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. โดยภาพรวม

๑. การกำหนดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร จะเป็นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง อันเป็นผลให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นระบบครบวงจร มีทิศทางที่ชัดเจน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนต่อไป

๒. การรวมภารกิจของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับยาง ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยางและสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นการยางแห่งประเทศไทย ทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร ถือเป็นบูรณาการการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องยางของประเทศไทยในภาพรวมทั้งระบบ ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการยางพาราของประเทศไทยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ลดความซ้ำซ้อนของภารกิจ มีทิศทางการบริหารจัดการที่ชัดเจน และมีเอกภาพในการบริหารงานโดยสามารถดำเนินการได้อย่างเป็นอิสระและมีความคล่องตัว

๓. การกำหนดให้มีการยางแห่งประเทศไทย เป็นองค์กรกลางในการรักษาระดับราคายางพาราให้มีเสถียรภาพ และจัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา ซึ่งมีรายได้ส่วนหนึ่งมาจากค่าธรรมเนียมที่จัดเก็บจากบุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร หรือที่เรียกว่าเงิน CESS และจัดสรรเงินของกองทุนฯ ส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ถือเป็นการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางให้ดีขึ้น

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

โดยภาพรวม

๑. ในการบริหารจัดการกองทุนพัฒนายางพารา ทั้งในส่วนของกาหนดแหล่งที่มาของเงินกองทุนฯ โดยเฉพาะการเก็บเงินค่าธรรมเนียม (CESS) จากผู้ส่งออกยางออกนอกราชอาณาจักร จะต้องกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและให้นิยามของคำว่า “ยาง” ให้มีความชัดเจน เพื่อกำหนดประเภทของบุคคลที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสม และก่อให้เกิดความเป็นธรรมทั้งต่อเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

นอกจากนั้น การจัดสรรเงินกองทุนฯ เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ควรกำหนดสัดส่วนของแต่ละรายการให้มีความเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทย ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ค่าใช้จ่ายด้านการวิจัย และค่าใช้จ่ายด้านการปลูกทดแทน เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

๒. การกำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้มืบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการยางของประเทศทั้งระบบ ซึ่งมีอำนาจกำหนดนโยบายและควบคุมดูแลกิจการของการยางแห่งประเทศไทยโดยทั่วไป และมีอำนาจแต่งตั้งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เพื่อให้มีอำนาจหน้าที่บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง ในการกำหนดสัดส่วนของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จึงควรกำหนดให้องค์ประกอบของคณะกรรมการฯ มีที่มาจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการยางของประเทศและสามารถสนองตอบตรงตามความต้องการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้อย่างแท้จริง

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการ วงงานนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น เพื่อประกอบการพิจารณาของ สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิช ภาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาภรณ์จิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางจินดา ศรีเพ็งแก้ว	นิติกรชำนาญการ
นางสาวจิตรกาน เจียรตระกูล	วิทยากรปฏิบัติการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกานต์ น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๖๖	

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์วุฒิสภา www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลกฎหมาย วุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

- คำชี้แจงความจำเป็นในการตรากฎหมาย -๑-
- โครงการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย -๖-
- วิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาและการวิจัยด้านยางพารา
ที่เป็นที่ต้องการของประเทศ -๘-
- องค์กรยางในประเทศไทย -๑๐-
- พื้นที่การปลูกยางพาราของประเทศไทยแยกเป็นรายภาค -๑๑-
- ราคายางพาราปี ๒๕๔๖ - ๒๕๕๗ -๑๒-
- ราคายางพาราในตลาดท้องถิ่น เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ -๑๖-
- ราคายางพาราซื้อขายจริง เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ -๑๗-
- ยางพารา : เนื้อที่กรีดยังได้ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ -๑๘-
- ปริมาณการส่งออกยางพารา ปี ๒๕๔๒ - ๒๕๕๖ -๑๙-
- บันทึกความเข้าใจ การจัดทำแผนเตรียมความพร้อม
เพื่อรองรับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ระหว่างสำนักงาน
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กับ องค์กรสวนยาง -๒๒-
- การเปิดรับคำขออนุญาตปลูกแทนจากเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ -๒๔-
- แผนการสร้างรายได้เสริมในพื้นที่ว่างในสวนยาง,
การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน และการสร้างกลุ่มชาวสวนยาง
เพิ่มอำนาจในระบบตลาด -๒๕-
- ภาพรวมตลาดยางพาราในประเทศจีน -๒๗-
- สถานการณ์ยางและผลิตภัณฑ์ยางในตลาดญี่ปุ่น -๓๐-
- ข้อมูลการตลาดสินค้ายางธรรมชาติในไต้หวัน -๓๒-

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ (๑)
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ (๑๓)
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ (๑๙)

- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๑๕ (๒๓)
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ (๒๕)
- ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) (๒๗)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. (๔๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

๑.๒ เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัย และพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์ อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบ กิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จำเป็นต้องจัดให้ มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบ อย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและ ผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย ขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

๔. วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๕. บทยกเลิกกฎหมาย (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครพ หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุประดิษฐ์สำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่ มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจาก ต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่น ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมด หรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยาง มาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

๗. บทรักษาการตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๘.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

- กำหนดให้จัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย เรียกโดยย่อว่า “กยท.” (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการยางขึ้น เรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “กยท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขาภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

- กำหนดวัตถุประสงค์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบันเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพาราและองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

(๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา

(๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. ตามที่คณะกรรมการกำหนด

- เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำกิจการ ตามมาตรา ๙ กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจหน้าที่กระทำการตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำกิจการ ตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
 (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
 (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๕) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.

(๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ

(๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.

การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงินตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- **ทุนของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๑)**

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ และมาตรา ๗๐ เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

- **รายได้ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๒)**

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนตามมาตรา ๑๑

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการหรือการลงทุน

(๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

- กำหนดให้รายได้ที่การยางแห่งประเทศไทย ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๑๓)

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จผู้ปฏิบัติงาน เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๔ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้วเหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

- กำหนดเรื่องเงินสำรองของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๔)

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาที่ตั้งไว้เผื่อขาด เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่ คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดาคะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

- กำหนดให้ทรัพย์สินของการยางแห่งประเทศไทย และกองทุนพัฒนายางพารา ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (ร่างมาตรา ๑๕)

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

- กำหนดให้อสังหาริมทรัพย์ที่การยางแห่งประเทศไทย ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้เป็นกรรมสิทธิ์ของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๖)

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

๘.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าราชการ

- กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๑๗)

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตร และสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานประมง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกร ชาวสวนยางจำนวนหนึ่งคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าราชการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๘)

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงาน รัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท. หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง

และผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๙)

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

- กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่ง นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๒๐)

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘

- กำหนดให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ (ร่างมาตรา ๒๑)

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

- กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๒)

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายยางพารา

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน

(๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์ และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น

(๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

- กำหนดให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๒๓)

มาตรา ๒๓ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของการยางแห่งประเทศไทย ตามที่ได้รับ มอบหมายได้ (ร่างมาตรา ๒๔)

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

- กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๒๕)

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและ ประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนด อัตราเงินเดือนของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๒๖)

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

- กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๗)

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มี ลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ (๓)

- กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๒๘)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับ แต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

- กำหนดเหตุแห่งการพ้นจากตำแหน่งของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๙)

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- สิ้นสุด
- (๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง
 (๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง
 (๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้างสิ้นสุด
- (๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗
 มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีหน้าที่บริหารกิจการของการยางแห่งประเทศไทยให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๓๐)

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

- กำหนดอำนาจการบริหารงานบุคคลของผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๑)

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย เป็นผู้แทนของการยางแห่งประเทศไทยในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก (ร่างมาตรา ๓๒)

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

- กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการคนใหม่ ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน และกำหนดให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๓๓)

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

- กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

- กำหนดให้ในการดำเนินกิจการของการยางแห่งประเทศไทยให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน

๘.๓ หมวด ๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางผู้ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นทำสวนยาง ในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน ตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวก และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดคุณสมบัติของบุคคลที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๗)

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยาง ทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือ จ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

- กำหนดให้เงินกองทุนพัฒนายางพาราที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริม และสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๙ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบ ของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทน ในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

- กำหนดให้บุคคลที่ไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อการยางแห่งประเทศไทย ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุนเงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๙

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

- กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

- กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อการยางแห่งประเทศไทยตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

- กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการการยาง แห่งประเทศไทยกำหนดตามหมวดนี้ให้ใช้บังคับได้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว (ร่างมาตรา ๔๒)

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนด ตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

๘.๔ หมวด ๔ กองทุนพัฒนายางพารา

- กำหนดให้จัดตั้งกองทุนพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓)

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนา ยางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ประโยชน์ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

- กำหนดองค์ประกอบของกองทุนพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๔)

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

(๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗

(๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘

(๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน

(๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

- กำหนดให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พัฒนายางพารา รวมทั้งการนำเงินกองทุนพัฒนายางพาราไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๔๕)

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำ เงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนพัฒนายางพาราในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๔๖)

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

- กำหนดให้บุคคลที่ส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้การยางแห่งประเทศไทย และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า (ร่างมาตรา ๔๗)

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

- กำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายใดที่ไม่เสียค่าธรรมเนียมหรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสียหรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายใดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม สำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระ ตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่ง หรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับ โดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรานี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่งกองทุน

- กำหนดให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรเงินจากกองทุนพัฒนายางพาราตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๔๘)

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนเงินนอกจาก (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน การปลูกใหม่ การอุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุตสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีเงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

- กำหนดให้ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนพัฒนายางพาราออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๕๐)

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

๘.๕ หมวด ๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนได้ ในกรณีที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของการยางแห่งประเทศไทย คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๑)

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

- กำหนดให้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการพนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๕๒)

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการพนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๘.๖ หมวด ๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่น เพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้างและครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

๘.๗ หมวด ๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๕๕)

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อทราบ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยเปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง (ร่างมาตรา ๕๖)

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยวางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ (ร่างมาตรา ๕๗)

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์ และหนี้สินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (ร่างมาตรา ๕๘)

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

- กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของการยางแห่งประเทศไทยทุกปี (ร่างมาตรา ๕๙)

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของการยางแห่งประเทศไทย และให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๖๐)

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

- กำหนดให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้การยางแห่งประเทศไทย โฆษณารายงานประจำปี ที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง (ร่างมาตรา ๖๑)

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปี ที่ล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

๘.๘ หมวด ๘ การกำกับและควบคุม

- กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของการยางแห่งประเทศไทย และเพื่อการนี้ จะสั่งให้การยางแห่งประเทศไทย ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของการยางแห่งประเทศไทยได้ (ร่างมาตรา ๖๒)

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้งการกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กยท. ได้

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๓)

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของ กยท. ในปีที่ผ่านมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

- กำหนดให้ในกรณีที่การยางแห่งประเทศไทยจะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการ ให้การยางแห่งประเทศไทย นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการ ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้ (ร่างมาตรา ๖๔)

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะกรรมการให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะกรรมการ ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการได้

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ก่อนจึงจะดำเนินกิจการตามที่กำหนดไว้ (ร่างมาตรา ๖๕)

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อนจึงจะดำเนินกิจการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) เพิ่มหรือลดทุน
- (๒) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง
- (๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะกรรมการกำหนดโดยข้อเสนอของกระทรวงการคลัง
- (๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

๘.๙ หมวด ๙ บทกำหนดโทษ

- บทกำหนดโทษผู้ขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากการยางแห่งประเทศไทย ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ร่างมาตรา ๖๖)

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงานหรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๘.๑๐ บทเฉพาะกาล

- กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนพัฒนายางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย จัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๑ (ร่างมาตรา ๖๗)

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการจัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

- กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๘)

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

- กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๖๙)

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเล็กจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ กยท.

- กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของการยางแห่งประเทศไทยที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของการยางแห่งประเทศไทย (ร่างมาตรา ๗๐)

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่า จำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

- กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับการยางแห่งประเทศไทย และได้แจ้งความจำเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทยแล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว (ร่างมาตรา ๗๑)

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้นไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะที่ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

- กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ร่างมาตรา ๗๒)

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

- กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของการยางแห่งประเทศไทย ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

มาตรา ๗๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๔)

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทยตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๕)

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

- กำหนดให้การยางแห่งประเทศไทยจัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของการยางแห่งประเทศไทย ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย

พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำชี้แจง ความจำเป็นในการตรากฎหมาย*

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

๒. ส่วนราชการหรือหน่วยงานผู้เสนอ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๓. ความจำเป็นมา

ยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และมีความสำคัญทางด้านสังคม ทั้งต่อภาคเกษตรกรผู้ปลูกสวนยาง ภาคราชการ และภาคเอกชนในอุตสาหกรรมต่อเนื่องกับการผลิต ยางพารา

ปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการกำกับดูแล ยางพาราตั้งแต่การปลูกของเกษตรกรระดับต้นน้ำ ผู้ประกอบการต่าง ๆ ในระดับกลางน้ำ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางระดับปลายน้ำ รวมทั้งการศึกษาวิจัยและการดำเนินธุรกิจทั้งระบบ จำนวนหลายหน่วยงาน ซึ่งแต่ละหน่วยงานมีการดำเนินกิจกรรมและภารกิจภายใต้บังคับกฎหมาย ของตนเอง

ที่ผ่านมารัฐบาลหลายสมัยได้กำหนดนโยบายที่จะผลักดันให้มีการพัฒนา ภาคอุตสาหกรรมการแปรรูปยางพาราของประเทศ โดยเพิ่มสัดส่วนการใช้ผลผลิตยางธรรมชาติ ในประเทศให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานที่ผ่านมาประสบปัญหาไม่สามารถทำให้กิจการ ยางพาราดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย และยังขาด การบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่จะขับเคลื่อนให้ยางพารามีทิศทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และยั่งยืนสอดคล้องกับสถานการณ์ยางพาราของตลาดโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการยางพาราของประเทศอย่างเป็นระบบ จำเป็นที่จะต้องพัฒนาระบบบริหารจัดการยางพาราใหม่ทั้งระบบ ทั้งการกำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ ทิศทางการบริหารจัดการ และการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับยาง ด้วยการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกลไก ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินการ

* ที่มา : สำนักกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

๔. วัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ

๔.๑ วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

๔.๑.๑ เพื่อให้มีหน่วยงานกลางโดยตรงในการกำหนดนโยบาย ทิศทางการดำเนินงาน และประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้กิจการยางพาราและธุรกิจที่เกี่ยวข้องมีการขับเคลื่อนอย่างเป็นระบบ

๔.๑.๒ ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในปัจจุบันให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔.๑.๓ การประกาศใช้ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวจะก่อให้เกิดการปฏิรูปและพัฒนายางพาราของประเทศไทยทั้งระบบ และมีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และพัฒนาสถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการยางและไม้ยาง

๔.๒ ทางเลือกอื่นที่จะสามารถบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน

- ไม่มี

๔.๓ เหตุผลที่ทำให้เชื่อว่ามาตรการนี้จะสามารถแก้ไขปัญหา หรือข้อบกพร่องอื่นได้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิต ภาคอุตสาหกรรมยาง ภาคราชการที่เกี่ยวข้องมีความเห็นร่วมกันที่จะให้มีการปฏิรูปและพัฒนายางพาราอย่างเป็นระบบ

๕. ใครเป็นผู้ทำภารกิจ

เนื่องจากยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมาก จึงควรมีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศทั้งระบบเพื่อควมมีเอกภาพ และเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย ยุทธศาสตร์ และทิศทางการดำเนินงานเกี่ยวกับยางพารา เพื่อการส่งเสริมและยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการกิจการยาง หน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบดังกล่าว ซึ่งควรเป็นหน่วยงานที่มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการบริหารจัดการ

๖. ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

๖.๑ ความจำเป็นในการตรากฎหมาย

รัฐจำเป็นต้องปฏิรูประบบการบริหารจัดการใหญ่ๆ ๓ ด้าน คือ ด้านการผลิต ด้านวิจัยและพัฒนา และด้านการตลาด ซึ่งเกี่ยวข้องกับเกษตรกร โดยเกษตรกรต้องปรับวิถีชีวิตให้มีการเพิ่มรายได้ในครัวเรือน เกี่ยวข้องกับด้านวิจัยและพัฒนาเพื่อให้เกิดผลิตภัณฑ์หลากหลาย และลดต้นทุนของเกษตรกร เกี่ยวข้องกับการตลาด คือให้เกิดตลาดเป็น ๒ ระดับ ตลาดในประเทศ และตลาดต่างประเทศ โดยตลาดทั้งสองระดับจะต้องเชื่อมโยงกัน จำเป็นต้องมีองค์กรกลางเพียงองค์กรเดียวรับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการอย่างเป็นอิสระ คล่องตัวตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา

การอุตสาหกรรม และการตลาด รวมถึงการส่งเสริม สนับสนุน เกษตรกรและช่วยเหลือเกษตรกร ชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

๖.๒ การบังคับใช้ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทยมีบทบัญญัติบางประการที่เกี่ยวข้อง กระทบต่อสิทธิเสรีภาพ และหน้าที่ของกลุ่มบุคคล องค์กร รวมทั้งภาระผูกพันและงบประมาณ ที่ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับยางพาราฉบับอื่น ให้ต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับบทบัญญัติ ในกฎหมายฉบับนี้

๖.๓ สภาพบังคับของกฎหมาย

กฎหมายนี้มีลักษณะเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ความช่วยเหลือเกษตรกร ชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง ทั้งในด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินกิจการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา และมีบทบังคับให้บุคคลที่ส่งยาง ออกนอกราชอาณาจักรมีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม

๗. ความซ้ำซ้อนของกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ฉบับนี้ กำหนดให้มีผลเป็น การยกเลิกกฎหมายจำนวน ๒ ฉบับ คือ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ.๒๕๐๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ - ๔) และพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ.๒๕๐๔ และที่ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒ และ ๓) และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๕ เนื่องจากมีรัฐวิสาหกิจที่รับผิดชอบเกี่ยวกับเรื่องยางพารา ๒ หน่วยงาน คือ สำนักงานกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยาง และองค์การสวนยาง จึงต้องยกเลิกกฎหมายจัดตั้งองค์กร ทั้ง ๒ หน่วยงาน และให้โอนมารวมกันอยู่ในการยางแห่งประเทศไทยเป็นหน่วยงานเดียว

๘. ภาระต่อบุคคลและความคุ้มค่า

ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงจากกฎหมายฉบับนี้ ในส่วนของภาครัฐ ได้แก่ สำนักงาน กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง องค์การสวนยาง กรมวิชาการเกษตรเฉพาะในส่วน ของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของการยางแห่งประเทศไทยที่จะต้องโอนมา สำหรับในส่วน ของภาคเอกชน ได้แก่ บุคคลที่ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียค่าธรรมเนียมให้การยาง แห่งประเทศไทยนำเข้ากองทุนฯ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์

การบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศจะมีความเป็นเอกภาพ มีทิศทาง ที่ชัดเจนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการเกี่ยวกับยางพาราจะมีรายได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ

๙. ความพร้อมของรัฐ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความพร้อมในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยการจัดตั้ง “การยางแห่งประเทศไทย” ขึ้นเป็นองค์กรใหม่ โดยการยุบหน่วยงานเดิมที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับยางพารา และกำหนดให้โอนทรัพย์สิน อัตรากำลัง พนักงาน และลูกจ้างจากหน่วยงานขององค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเจ้าหน้าที่ของกรมวิชาการเกษตรในส่วนของสถาบันวิจัยยาง มาเป็นของการยางแห่งประเทศไทย เพื่อไม่ให้เป็นการระต้องงบประมาณ และบุคลากร

๑๐. วิธีการทำงานและการตรวจสอบ

มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย มีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการยาง

จัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย เพื่อเป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการอย่างเป็นอิสระ คล่องตัวตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การวิจัยและพัฒนา การอุตสาหกรรม และการตลาด รวมถึงการส่งเสริมสนับสนุนเกษตรกรให้มีการปลูกแทน หรือการปลูกใหม่ด้วยยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้น และช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการ เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และให้ กยท. ทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ งบลงทุนนั้นให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

๑๑. อำนาจในการตราอนุบัญญัติ

ร่างกฎหมายนี้ได้กำหนดอำนาจในการตราอนุบัญญัติไว้สองส่วนที่เป็นอำนาจรัฐมนตรีได้แก่การออกกฎกระทรวงที่เกี่ยวกับการกำหนดลักษณะตราเครื่องหมายขององค์กร (กยท.) ส่วนอำนาจของคณะกรรมการจะออกระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานในภารกิจของ กยท. ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

๑๒. การรับฟังความคิดเห็น

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เพื่อรับฟังความคิดเห็นและระดมความคิดจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทุกสาขา ทั้งภาคเกษตรกร ภาคธุรกิจ และภาครัฐต่อแนวทางการปฏิรูประบบการพัฒนาอยางพาราไทย โดยได้จัดขึ้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๕ มีผู้เข้าร่วมประชุม ๖๙๓ คน และเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2553 สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้จัดสัมมนารับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย โดยมีผู้แทนเกษตรกร/สถาบันเกษตรกร/ผู้ประกอบการเอกชน/ภาคราชการ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมได้มีการอภิปราย โดยมีข้อสรุปในประเด็นแนวทางการปฏิรูป และข้อคิดเห็นซึ่งเป็นประโยชน์ เพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายนี้

โครงการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ....*

สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้จัด “โครงการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ....” โดยมีคณะกรรมการด้านยางพารา สภาเกษตรกรแห่งชาติ (กยท.) ร่วมกับ คณะกรรมการบริหารเครือข่ายชาวสวนยางระดับประเทศ ปี ๒๕๕๗ สมาชิกสมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย กรรมการสมาคมเครือข่ายเกษตรกรสถาบันเกษตรกรยางพาราไทย องค์การสวนยาง สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เกษตรกร องค์กรเกษตรกร จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นต่อร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.... เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา ณ ห้อง ๓๐๓ อาคารวชิราวุธสรณ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นายสุทธิพร จริยพงศ์ รองประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ คนที่ ๒ กล่าวว่า สภาเกษตรกรแห่งชาติ ได้ร่วมผลักดันให้มีการเสนอ ให้รัฐบาลนำร่างพระราชบัญญัติที่ได้มีการรับฟังความคิดเห็นในการจัดโครงการ ในครั้งนี้เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมีประเด็นสำคัญ คือ

๑) กำหนดให้ "สวนยาง" หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละ ๓๕ ต้น แทนร่างเดิมที่กำหนด ๒๕ ต้น

๒) กำหนดความหมาย “เกษตรกรชาวสวนยาง” ใหม่ ว่า เจ้าของหรือผู้ทำสวนยาง ซึ่งมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางนั้น และได้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรชาวสวนยางไว้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด แต่ไม่รวมถึงผู้ซึ่งตกลงทำสวนยางโดยรับค่าจ้าง ไม่ว่าจะค่าจ้างที่ได้รับ จะเป็นผลผลิตจากต้นยางในสวนยางนั้นหรือไม่ เพื่อให้ชัดเจนถึงเกษตรกรที่เป็นเจ้าของสวนยาง

๓) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้นำสาระสำคัญของบัญญัติในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

๔) เพิ่มให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือองค์กรเกษตรกรด้วย เพิ่มการส่งเสริม สนับสนุน และดำเนินการจัดให้มีตลาดกลางยางพารา และดำเนินการให้ระดับยางพารามีเสถียรภาพ เพิ่มการส่งเสริม สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐและองค์กรต่างๆ ให้มีการใช้ยางพาราทำผลิตภัณฑ์ในประเทศ

๕) ให้ผู้แทนสภาเกษตรกรแห่งชาติ และผู้แทนสภาอุตสาหกรรม เป็นคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย และกำหนดให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๗ คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากตัวแทนสถาบันเกษตรกรชาวสวนยางจำนวน ๔ คน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม การบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์ต่อกิจการของ กยท. อีกจำนวน ๒ คน

* ที่มา : สำนักงานสภาเกษตรกรแห่งชาติ, คณะเกษตรกร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

๖) เพิ่มอำนาจหน้าที่คณะกรรมการการยาง ให้คำแนะนำหรือเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

๗) เปลี่ยนอายุต้นยางจาก ๒๕ ปี เป็น ๒๐ ปีขึ้นไป ที่ได้รับการส่งเสริมให้ปลูกแทน ที่ดินที่จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ จะต้องเป็นที่ดินที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนมีกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายและในเขตเหมาะสม

๘) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังนี้

รายการ	เดิม	ใหม่
ค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการ	ไม่เกินร้อยละสิบห้า	ไม่เกินร้อยละสิบห้า
ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางในด้านการปลูกแทน	ไม่กำหนด	ไม่เกินร้อยละหกสิบห้า
ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การปรับปรุงคุณภาพผลผลิต ฯ	ไม่กำหนด	ไม่เกินร้อยละยี่สิบ

๙) ให้ กยท. มีอำนาจมีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติแทนการเข้าไปสำรวจ ตรวจสอบ

วิเคราะห์ประเด็นการพัฒนาและการวิจัยด้านยางพาราที่เป็นที่ต้องการของประเทศ*

จุดแข็ง

- (๑) ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีศักยภาพ มีโอกาสในการพัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้เป็นผลิตภัณฑ์ยางและไม้ยางได้หลากหลาย
- (๒) เป็นพืชที่ช่วยลดภาวะโลกร้อน โดยช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ในอากาศ ทำให้มีศักยภาพนำไปจัดทำเป็นโครงการกลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism: CDM) หรือสามารถขายคาร์บอนเครดิตภายใต้ตลาดแบบสมัครใจ (Voluntary Market)
- (๓) ยางพาราเป็นสินค้าเกษตรที่ทำรายได้ให้ประเทศสูง มีพื้นที่ปลูกยางและมีจำนวนเกษตรกรผู้ทำสวนยางรวมทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ทำให้ยางพาราเป็น “พืชการเมือง” ที่ได้รับความสนใจดูแลเอาใจใส่จากรัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ
- (๔) การปลูกสร้างสวนยางได้ผลผลิตไม้ยางพาราที่สามารถใช้ทดแทนไม้จากป่าธรรมชาติ ซึ่งมีลดน้อยลงและหายาก ทำให้เสริมสร้างความมั่นคงให้กับอุตสาหกรรมไม้แปรรูปและเฟอร์นิเจอร์ไม้
- (๕) ประเทศไทยมีสภาพพื้นที่และภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการปลูกยางพาราจำนวนมาก มีเทคโนโลยีการผลิตยางพาราที่ก้าวหน้า สามารถเพิ่มผลผลิตได้โดยเพิ่มพื้นที่ปลูกและเพิ่มผลผลิตต่อหน่วยพื้นที่
- (๖) เกษตรกรชาวสวนยางกลุ่มดั้งเดิมในภาคใต้ และภาคตะวันออกมีภูมิปัญญาและประสบการณ์ในการทำสวนยางมายาวนาน
- (๗) มีความหลากหลายของการแปรรูปยางดิบที่ใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง
- (๘) มีกฎหมายและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการส่งเสริมการปลูก การวิจัยและพัฒนายางโดยเฉพาะ และมีเงินทุนสนับสนุนในการปลูกและการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

จุดอ่อน

- (๑) ยางพาราเป็นวัตถุดิบในภาคอุตสาหกรรม และความต้องการใช้ยางพารามาจากตลาดต่างประเทศ ทำให้ยางพาราผูกพันในเชิงพึ่งพาตลาดต่างประเทศและเศรษฐกิจโลกสูง
- (๒) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย การผลิตจึงเป็นการผลิตแบบครอบครัวใช้ระบบกรีตที่มีจำนวนวันกรีตมาก ทำให้ผลผลิตต่อครั้งกรีตน้อยกว่าระบบกรีตห่างของสวนยางขนาดใหญ่ ส่งผลให้ต้นทุนต่อกิโลกรัมจะสูงขึ้น ถ้าไรที่เกษตรกรควรจะได้รับจากผลผลิตจึงลดลงด้วย
- (๓) ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางของไทยเป็นกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก ยังมีข้อจำกัดด้านเงินทุนและเทคโนโลยีการผลิต

* ที่มา : กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- (๔) การพัฒนาทางพาราทั้งระบบยังมีอุปสรรค เนื่องจากทางพารามีผู้ที่เกี่ยวข้องหลายภาคส่วน ทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคแรงงาน ทำให้การเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งระบบไม่คล่องตัว
- (๕) ยางธรรมชาติที่ส่งออกเป็นยางที่อยู่ในรูปวัตถุดิบหรือยางแปรรูปเป็นส่วนใหญ่ ทำให้มีความเสี่ยงในด้านราคาและเสียโอกาสในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- (๖) บุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับยางพารายังมีไม่เพียงพอ โดยเฉพาะนักวิจัยด้านอุตสาหกรรมยาง

โอกาสของอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศไทย

- (๑) การขยายตัวของประชากรโลกเพิ่มขึ้นทำให้ความต้องการใช้ยางธรรมชาติเพิ่มขึ้นด้วยและมีความต้องการใช้ยางธรรมชาติของโลกยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องในระยะยาว แม้ว่าในช่วงที่เกิดวิกฤติเศรษฐกิจความต้องการใช้ยางก็ยังมีอยู่
- (๒) ยางธรรมชาติมีสมบัติที่ยางสังเคราะห์ไม่สามารถทดแทนได้ จำเป็นจะต้องใช้ยางธรรมชาติในการผลิตล้อยานพาหนะ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมสำคัญที่ใช้ยางสูงกว่าผลิตภัณฑ์อื่นๆ
- (๓) การรวมตัวของประเทศผู้ผลิตยางธรรมชาติรายใหญ่ของโลก สร้างอำนาจต่อรองและความเป็นธรรมในด้านเสถียรภาพราคายาง ทำให้เกษตรกรมีความมั่นคงทางด้านรายได้

ข้อจำกัดของอุตสาหกรรมยางพาราของประเทศไทย

- (๑) ความผันผวนของราคายางธรรมชาติในตลาดโลกมีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมยางทั้งระบบ หากยางธรรมชาติมีราคาสูงมาก ประเทศอุตสาหกรรมจะเพิ่มความพยายามในการพัฒนาวัตถุดิบอื่นเพื่อใช้ทดแทนยางธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันเมื่อราคายางธรรมชาติสูงมากจะจูงใจให้เกษตรกรในประเทศต่างๆ ขยายพื้นที่ปลูกยางมากขึ้น จนอาจส่งผลให้ปริมาณยางพาราเกินความต้องการ เกิดปัญหายางล้นตลาดและราคาคงต่ำ มีรายได้น้อยกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็น ทำให้รัฐบาลต้องช่วยเหลือด้านรายได้ เป็นวงจรที่ทำทลายให้รัฐบาลของประเทศผู้ปลูกยางที่พยายามทำให้เกิดเสถียรภาพทั้งด้านราคาและปริมาณ
- (๒) การขยายพื้นที่ปลูกยางของประเทศต่างๆ ที่เพิ่มขึ้น จะทำให้ผลผลิตล้นตลาด ราคายางตกต่ำ ผลกระทบต่อเกษตรกรชาวสวนยางและเศรษฐกิจโดยรวมของไทย
- (๓) ต้นทุนการผลิตยางแปรรูปของไทยสูงกว่าเมื่อเทียบกับประเทศผู้ผลิตยางอื่น เนื่องจากค่าแรงงานและต้นทุนพลังงานของไทยสูงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค ยกเว้นมาเลเซียซึ่งมีค่าแรงสูงกว่าไทยแต่ต้นทุนพลังงานถูกกว่า
- (๔) การขยายการผลิตยางล้อในประเทศเป็นไปได้ในปริมาณที่น้อยมาก เนื่องจากเมื่อผลิตเป็นยางล้อแล้วจะมีปริมาตรใหญ่ขึ้นมาก ทำให้เสียค่าขนส่งไปยังตลาดปลายทางสูง ผู้ผลิตจึงมักมีและขยายฐานการผลิตยางล้อในประเทศผู้ใช้อย่างล้อเป็นหลัก หรือเป็นประเทศที่มีค่าแรงงานต่ำกว่าและการสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมสูงกว่าไทย ในขณะที่ปัจจัยข้อได้เปรียบการอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบคือยางดิบนั้นเป็นประเด็นที่มีความสำคัญลำดับรอง

องค์กรยางในประเทศไทย*

องค์กรยางภาครัฐ

๑. สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สำนักวิจัยและพัฒนาวิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว และแปรรูปผลิตภัณฑ์ยาง กรมวิชาการเกษตร
๓. ศูนย์วิจัย สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร กรมวิชาการเกษตร
๔. สำนักงานตลาดกลางยางพารา สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร กรมวิชาการเกษตร

องค์กรยางภาคเอกชน

๑. สมาคมยางพาราไทย
๒. กลุ่มอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง สมาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
๓. สมาคมสหพันธ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย
๔. สมาคมธุรกิจไม้ยางพาราไทย
๕. สมาคมน้ำยางข้นไทย
๖. สมาคมผู้ผลิตถุงมือยางแห่งประเทศไทย
๗. ชุมนุมสหกรณ์ชาวสวนยางแห่งประเทศไทย (ชสยท.)
๘. องค์การสวนยาง
๙. บริษัท ร่วมทุนยางพาราระหว่างประเทศ จำกัด (IRCo)
๑๐. สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การสวนยาง (สกย.)
๑๑. สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องเรือนไทย

* ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พื้นที่การปลูกยางพาราของประเทศไทยแยกเป็นรายภาค

หน่วย : ไร่

ภาค	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๕๕	ปี ๒๕๕๖
ภาคเหนือ	๘๖๗,๔๐๒	๑,๑๔๕,๙๓๓	๑,๒๒๙,๖๑๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓,๔๗๗,๓๐๓	๔,๑๗๑,๖๙๖	๔,๓๙๕,๘๔๙
ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียง	๒,๒๐๙,๖๔๔	๒,๖๑๕,๘๘๕	๒,๖๑๓,๗๗๑
ภาคใต้	๑๑,๙๐๖,๘๘๒	๑๔,๐๒๔,๘๓๕	๑๓,๙๓๗,๔๗๙
รวมทั้งประเทศ	๑๘,๔๖๑,๒๓๑	๒๑,๙๕๘,๓๔๙	๒๒,๑๗๖,๗๑๔

ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗

* ที่มา : ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ราคายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 เฉลี่ยรายเดือน ปี 2546-ปัจจุบัน

ตลาดกลางยางพารา อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา *

เดือน	ปี 46	ปี 47	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
ม.ค.	34.55	42.94	40.32	68.90	67.50	80.15	46.32	92.97	154.60	100.52	87.49	67.99
ก.พ.	37.31	44.06	43.90	73.47	74.84	83.61	46.37	95.97	174.44	110.96	84.39	62.70
มี.ค.	41.13	47.25	46.25	75.20	72.24	81.83	46.46	101.41	144.75	108.81	78.73	67.01
เม.ย.	39.05	49.09	47.64	67.98	75.33	83.83	51.64	112.26	158.21	107.54	74.51	64.28
พ.ค.	38.38	50.53	50.24	88.89	76.87	92.30	54.46	105.64	143.46	104.82	82.88	61.36
มิ.ย.	39.05	52.10	56.13	97.58	72.43	100.56	52.13	109.76	137.52	91.54	79.21	62.77
ก.ค.	37.75	47.40	64.85	84.92	63.67	100.98	54.07	100.03	129.73	89.28	72.39	59.07
ส.ค.	39.28	46.28	60.66	73.17	66.60	92.40	63.44	99.07	127.75	81.12	72.31	53.68
ก.ย.	40.35	46.37	64.23	59.50	67.92	91.93	66.82	102.54	126.08	83.06	77.74	48.42
ต.ค.	46.68	47.32	64.46	60.54	73.27	61.20	71.31	106.49	111.99	86.73	74.06	48.39
พ.ย.	45.24	44.89	59.97	51.02	78.46	53.29	76.80	118.35	90.87	78.93	72.14	
ธ.ค.	43.54	41.55	64.07	54.99	76.54	36.75	83.65	130.96	89.70	82.57	73.51	
เฉลี่ย	40.19	46.65	55.23	71.35	72.14	79.90	59.46	106.29	132.43	93.82	77.45	59.57

* ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ราคาขายผ่านรมควัน ชั้น 3 เฉลี่ยรายเดือน ปี 2546-ปัจจุบัน

ตลาดกลางยางพารา อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา

เดือน	ปี 46	ปี 47	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
ม.ค.	35.95	44.00	41.76	71.13	69.89	83.01	48.50	96.31	160.86	105.33	89.89	69.77
ก.พ.	39.00	45.69	45.46	76.07	77.01	85.96	48.63	99.59	180.53	114.87	86.42	64.41
มี.ค.	43.08	48.76	47.91	77.80	74.75	84.12	48.95	105.84	152.75	112.31	83.13	69.42
เม.ย.	40.79	50.57	49.28	75.38	77.42	86.70	53.42	118.07	164.71	111.63	78.77	67.37
พ.ค.	40.29	52.46	52.13	92.30	79.31	93.79	56.70	112.24	149.36	108.69	87.12	66.16
มิ.ย.	40.17	53.43	58.17	99.19	74.41	103.97	54.35	112.96	141.68	95.50	82.25	65.62
ก.ค.	39.21	48.42	66.74	87.20	65.94	103.97	56.68	102.80	133.58	92.15	74.73	61.48
ส.ค.	40.66	47.62	62.91	75.61	68.56	96.18	65.93	103.37	131.37	82.07	74.59	56.27
ก.ย.	42.14	47.74	66.09	61.95	70.18	93.02	69.46	106.26	130.33	85.46	79.52	51.04
ต.ค.	48.32	48.81	66.22	62.77	75.68	65.67	74.07	110.07	115.41	89.46	75.35	51.31
พ.ย.	46.39	46.61	61.84	53.90	80.68	55.85	79.96	122.75	93.69	81.00	74.42	
ธ.ค.	44.79	42.94	66.36	57.20	79.10	38.99	87.03	136.13	93.77	85.00	76.91	
เฉลี่ย	41.73	48.09	57.07	74.21	74.41	82.60	61.97	110.53	137.34	96.96	80.26	62.29

ราคาน้ำยางสด เฉลี่ยรายเดือน ปี 2547-ปัจจุบัน
ตลาดกลางยางพารา อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา

เดือน	ปี 47	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55
ม.ค.		36.80	65.45	64.74	77.48	41.98	90.50	136.55	96.20
ก.พ.		43.44	71.34	73.33	82.35	48.26	96.40	154.87	106.83
มี.ค.		48.31	76.51	74.38	77.98	53.77	102.39	134.54	
เม.ย.		48.08	76.68	73.26	77.69	53.63	108.06	151.56	
พ.ค.		48.09	82.46	73.08	87.19	53.03	98.53	138.09	
มิ.ย.	49.46	52.90	90.55	64.83	97.50	48.73	102.50	133.50	
ก.ค.	45.05	57.61	77.60	58.23	98.50	50.87	99.34	126.64	
ส.ค.	42.83	57.40	67.48	63.29	84.17	60.12	98.35	122.27	
ก.ย.	43.22	59.75	49.44	65.33	85.39	60.20	99.89	118.36	
ต.ค.	44.16	62.38	57.79	67.61	53.31	64.79	103.38	108.55	
พ.ย.	42.31	57.59	48.52	72.20	52.67	70.93	117.58	87.91	
ธ.ค.	36.05	60.57	51.00	68.68	33.77	79.60	128.70	88.32	
เฉลี่ย	43.30	52.74	67.90	68.25	75.67	57.16	103.80	125.10	101.52

* ไม่มีการประมูลซื้อขาย
ตั้งแต่วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2555

ราคาขายผ่านรมควัน ชั้น 3 FOB กรุงเทพฯ ล่วงหน้า 1 เดือน เฉลี่ยรายเดือน ปี 2547-ปัจจุบัน

ตลาดกลางยางพารา อ. หาดใหญ่ จ. สงขลา

เดือน	ปี 47	ปี 48	ปี 49	ปี 50	ปี 51	ปี 52	ปี 53	ปี 54	ปี 55	ปี 56	ปี 57
ม.ค.	48.79	45.92	74.09	74.84	87.18	53.27	102.45	168.66	115.09	100.27	77.36
ก.พ.	49.68	48.67	82.05	81.57	90.46	52.81	103.37	190.31	125.38	95.80	70.43
มี.ค.	52.64	50.71	81.16	78.85	88.54	52.25	108.38	167.59	122.64	87.61	73.89
เม.ย.	53.36	52.06	82.27	81.42	89.35	57.23	124.45	176.63	119.98	82.79	71.02
พ.ค.	55.02	53.78	93.47	81.85	97.65	60.43	117.64	156.76	117.29	90.00	67.58
มิ.ย.	55.90	60.03	104.25	78.32	107.36	58.57	117.91	153.44	107.35	86.98	67.90
ก.ค.	52.60	69.85	95.77	70.30	107.76	60.08	107.99	144.43	99.54	80.64	64.76
ส.ค.	51.65	66.72	83.45	72.34	100.24	69.85	105.36	141.03	88.38	81.19	59.85
ก.ย.	51.41	69.59	68.80	74.10	99.96	73.77	108.43	139.74	93.64	84.17	53.58
ต.ค.	52.27	69.87	69.56	78.89	70.27	78.57	116.84	127.17	98.72	79.48	52.96
พ.ย.	50.30	66.30	60.63	85.16	61.59	84.93	130.22	107.33	91.99	78.82	
ธ.ค.	46.83	69.01	62.81	84.00	44.79	93.75	142.50	106.32	95.44	83.10	
เฉลี่ย	51.70	60.21	79.86	78.47	87.10	66.29	115.46	148.28	106.29	85.90	65.93

ราคาขายในตลาดท้องถิ่น เดือนพฤศจิกายน 2557 *

หน่วย : บาท / กิโลกรัม

วันที่	ยางแผ่นดิบ										ยาง ลูกขุน	ชียง กันถ้วย	น้ำยาง
	หัดใหญ่	คลองแวง	ต้ง	ฎเก็ด	สุราษฎร์ธานี	ระยอง	อุบลราชธานี	เฉลีย	ดุกขุน	น้ำยาง			
18	47.00	47.00	47.00	47.00	47.00	0.00	0.00	47.00	47.00	52.50	42.00	43.00	
17	48.00	49.00	48.00	48.00	49.00	0.00	0.00	48.40	48.40	48.40	43.00	44.00	
14	49.00	49.00	49.00	48.00	49.00	0.00	0.00	48.80	48.80	54.30	44.00	47.00	
13	49.00	50.00	49.00	49.00	50.00	0.00	0.00	49.40	49.40	54.90	44.00	46.00	
12	49.00	49.00	49.00	49.00	49.00	0.00	0.00	49.00	49.00	54.50	43.00	47.00	
11	49.00	49.00	49.00	49.00	50.00	0.00	0.00	49.20	49.20	54.70	44.00	47.00	
10	49.00	49.00	48.00	48.00	49.00	0.00	0.00	48.60	48.60	54.10	43.00	47.00	
7	48.00	49.00	49.00	48.00	49.00	0.00	0.00	48.60	48.60	54.10	42.00	47.00	
6	47.00	48.00	48.00	47.00	48.00	0.00	0.00	47.60	47.60	53.10	42.00	48.00	
5	47.00	48.00	48.00	48.00	49.00	0.00	0.00	48.00	48.00	53.50	43.00	50.00	
4	50.00	51.00	51.00	51.00	52.00	0.00	0.00	51.00	51.00	56.50	45.00	50.00	
3	52.00	52.00	51.00	52.00	53.00	0.00	0.00	52.00	52.00	57.50	46.00	51.00	

หมายเหตุ : ราคาขายตลาดท้องถิ่นของประเทศไทย ที่ปรากฏทางภาพแสดงให้เห็น แต่ละวัน เป็นราคาที่สมาคมยางพาราไทย ได้สอบถามจากบริษัทสมาชิก 2-5 บริษัท/วัน

* ที่มา : สมาคมยางพาราไทย ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2557

ราคายางซีอขายจริง เดือนพฤศจิกายน 2557

วันที่	ยางก้อน		ยางแท่ง STR 20		ยางแท่ง STR 5L		น้ำยางชั้น	
	กทม.	สข./ภก.	กทม.	สข./ภก.	กทม.	สข./ภก.	กทม.	สข./ภก.
18	52.71	52.46	49.46	49.21	58.65	58.40	38.40	38.15
17	53.70	53.45	49.47	49.22	59.63	59.38	39.06	38.81
14	53.75	53.50	50.49	50.24	58.99	58.74	38.41	38.16
13	53.79	53.54	49.87	49.62	59.65	59.40	39.07	38.82
12	53.17	52.92	49.90	49.65	59.36	59.11	38.16	37.91
11	53.38	53.13	48.82	48.57	57.51	57.26	39.12	38.87
10	53.62	53.37	49.72	49.47	56.87	56.62	39.00	38.75
7	53.17	52.92	48.93	48.68	55.45	55.20	38.49	38.24
6	52.17	51.92	47.28	47.03	55.43	55.18	38.47	38.22
5	53.50	53.25	49.61	49.36	56.10	55.85	40.44	40.19
4	54.48	54.23	50.26	50.01	56.75	56.50	40.53	40.28
3	55.21	54.36	50.37	50.12	58.62	58.37	40.36	40.11

หมายเหตุ : กทม. = กรุงเทพมหานคร, สข./ภก. = สงขลา/ภูเก็ต

ข่างพารา : เนือที่กรีดได้ ผลผลิต และผลผลิตต่อไร่ ปี 2555 - 2557 (ปี 2557 พยากรณ์ไตรมาสที่ 3 เดือนกันยายน 2557) *

ปี	เนือที่กรีดได้ (ไร่)		ผลผลิต (ตัน)		ผลผลิตต่อเนือที่กรีด (กก.)	
	2555	2556	2555	2556	2555	2556
รวมทั้งประเทศ	15,599,765	16,487,273	17,404,949	4,375,320	263	265
ภาคเหนือ	303,978	472,526	590,601	94,672	210	200
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2,220,332	2,498,713	2,904,849	556,526	213	223
ภาคกลาง	1,815,629	1,939,699	2,074,383	491,356	259	253
ภาคใต้	11,259,826	11,576,335	11,576,335	3,232,766	274	279

• ๑๘ •

* ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557

ปริมาณการส่งออกยางพารา (แยกประเภท) ปี พ.ศ. 2542-2556 *

หน่วย / เมตริกตัน

ปี	ยางแผ่นรมควัน	ยางแท่ง	น้ำยางข้น	ยางผสม	อื่นๆ	รวม
2542	1,071,4901	540,991	216,845	7,381	49,632	1,886,339
2543	1,006,144	808,475	284,671	9,626	57,237	2,166,153
2544	870,419	763,282	347,541	5,344	55,493	2,042,079
2545	1,049,995	828,561	382,457	6,886	86,517	2,354,416
2546	1,149,610	912,600	408,993	36,608	65,639	2,573,450
2547	1,003,384	997,952	493,081	82,443	60,236	2,637,096
2548	920,972	1,109,327	488,675	36,700	76,724	2,632,398
2549	938,984	1,069,345	555,905	129,564	77,875	2,771,673
2550	861,326	1,103,848	510,489	105,151	77,948	2,703,762
2551	796,549	1,132,135	509,375	165,164	72,060	2,675,283
2552	694,510	950,574	595,550	417,499	68,060	2,726,193
2553	719,442	1,106,412	556,050	427,661	56,879	2,866,447
2554	747,284	1,300,814	519,628	339,942	44,713	2,952,381
2555	642,241	1,318,417	554,862	565,229	40,583	3,121,332
2556	793,613	1,392,262	681,970	713,299	83,797	3,664,941

* ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน 2557

กราฟราคายาง

ราคา RSS 3 ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 (F.O.B. ราคา สินค้าส่งมอบ ณ ท่าเรือ กรุงเทพฯ)
และราคายางแผ่นดิบ ณ ตลาดกลาง ปี 2553 – 31 ตุลาคม 2557*

* ที่มา : สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ข้อมูล ณ วันที่ 18 พฤศจิกายน 2557

กราฟราคาขายผ่านรมควันชั้น 3 (RSS 3)

โตเกียวและสิงคโปร์ ปี 2553 - 31 ตุลาคม 2557

บันทึกความเข้าใจ การจัดทำแผนเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับ
การจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

ระหว่างสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง กับ องค์การสวนยาง

.....

ตามที่ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๔ ปีที่ ๒ ครั้งที่ ๑๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๖ ที่ประชุมได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ โดยเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. เป็นการรวมภารกิจเกี่ยวกับยางพาราของ ๓ หน่วยงานคือ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) องค์การสวนยาง (อ.ส.ย.) และ สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เพื่อจัดตั้งเป็น การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และองค์การสวนยาง ซึ่งต่อไปในบันทึกความเข้าใจนี้เรียกว่า “หน่วยงานทั้งสอง” มีเจตนารมณ์ที่สอดคล้องตรงกันว่า เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับในการจัดตั้ง การยางแห่งประเทศไทย (กยท.) หน่วยงานทั้งสอง จึงได้พิจารณาและทำบันทึกความเข้าใจในหลักการ เมื่อวันที่ ๒๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๖ ณ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ หน่วยงานทั้งสอง ตกลงเพื่อร่วมกันจัดทำแผนเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

ข้อ ๒ แผนเตรียมความพร้อมของแต่ละหน่วยงานโดยให้จัดทำร่างระเบียบการเป็นการยางแห่งประเทศไทยซึ่งประกอบไปด้วย แผนบริหารจัดการทรัพย์สิน แนวทางการปรับปรุงกฎระเบียบด้านการบริหาร แนวทางการปรับปรุงกฎระเบียบจ่ายค่าตอบแทนและสวัสดิการต่างๆ และแผนประชาสัมพันธ์ทำความเข้าใจภายในองค์กร

ข้อ ๓ หน่วยงานทั้งสอง ตกลงตั้งคณะทำงานในการจัดทำแผนเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.)

ข้อ ๔ บันทึกความเข้าใจฉบับนี้อาจมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มเติมเพื่อความเหมาะสมได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานทั้งสอง

ข้อ ๕ บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ให้มีผลปฏิบัติได้ตั้งแต่วันที่มีการลงนามร่วมกันระหว่างหน่วยงานทั้งสองเป็นต้นไป โดยจัดทำแผนเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทย (กยท.) ให้แล้วเสร็จภายในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

/ บันทึกความเข้าใจฉบับนี้

บันทึกความเข้าใจฉบับนี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน หน่วยงานทั้งสองได้อ่านและ
เข้าใจข้อความโดยตลอดแล้ว จึงลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้าประธานและพยานเป็นสำคัญ และเก็บไว้ฝ่ายละฉบับ

ลงชื่อ

(นายโอฬาร พิทักษ์)

รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ลงชื่อ

(นายวิทย์ ประทักษ์ใจ)

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ลงชื่อ

(นายชนะชัย เปล่งศิริวัธน์)

ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

ลงชื่อ

(นางพรทิพย์ ลีระพันธ์)

รองผู้อำนวยการ

สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

ลงชื่อ

(นายสุริโย โมลี)

ผู้อำนวยการสำนักตรวจการ

องค์การสวนยาง

การเปิดรับคำขอรับสงเคราะห์ปลูกแทนจากเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ*

การยื่นคำขอรับสงเคราะห์ปลูกแทนจากเกษตรกรชาวสวนยางทั่วประเทศ ล่าสุด ณ เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ มีเจ้าของสวนยางจำนวน ๖,๘๖๖ ราย จากทั่วประเทศ ยื่นคำขอรับทุนสงเคราะห์ปลูกแทนคิดเป็นพื้นที่โค่นยางเก่า ประมาณ ๗๙,๑๖๔ ไร่

นายทวีศักดิ์ คงยิ้ม ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนแนวทางแก้ไขปัญหายางพาราทั้งระบบของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) กล่าวว่า โครงการควบคุมปริมาณการผลิต เป็นหนึ่งในโครงการสำคัญที่ช่วยแก้ปัญหายางพาราทั้งระบบให้เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อจะเพิ่มอุปทานของปริมาณยางพารา ให้มีความต้องการของตลาดในประเทศเพิ่มมากขึ้นได้อย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ที่ผ่านมา สกย. มีนโยบายในการส่งเสริมการโค่นยางเก่าหรือต้นยางที่ให้ผลผลิตต่ำทุกปี แต่สำหรับปีนี้ สกย. ได้เพิ่มเป้าหมายในการส่งเสริมการปลูกแทนเป็น ๔๐๐,๐๐๐ ไร่ ภายในระยะเวลา ๗ ปี (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐) เพราะฉะนั้น ในแต่ละปีจะสามารถลดปริมาณผลผลิตยางในตลาดลงปีละ ๑๐๑,๖๐๐ ตัน และที่สำคัญ ในจำนวนพื้นที่โค่นยางเก่า จะให้การส่งเสริมปลูกแทนด้วยยางพาราพันธุ์ดี จำนวน ๓๐๐,๐๐๐ ไร่ต่อปี ซึ่งเกษตรกรชาวสวนยางที่เข้าร่วมในโครงการดังกล่าว สกย. จะให้ความรู้ในการปลูกแทนแบบเกษตรผสมผสานด้วยการทำกิจกรรมทางการเกษตรควบคู่กับการปลูกยางเป็น เช่น พืชผักสวนครัว หรือพืชอื่นหรือการเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น เพื่อเป็นทางเลือกในการทำการเกษตรควบคู่กับการให้ความรู้เรื่องการปลูกยางพารา เพื่อให้เกษตรกรสามารถมีรายได้เลี้ยงครอบครัวอย่างต่อเนื่อง และสำหรับอีก ๑๐๐,๐๐๐ ไร่ จะเป็นการให้ทุนสงเคราะห์แก่เกษตรกรที่จะปลูกพืชอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและเหมาะสมกับพื้นที่ โดยคำนึงถึงเรื่องตลาดในพื้นที่นั้นๆ ให้แก่เกษตรกรด้วย

ทั้งนี้ เมื่อเปิดปีงบประมาณใหม่ ๒๕๕๘ มีเจ้าของสวนยางจำนวน ๖,๘๖๖ ราย จากทั่วประเทศ ยื่นขอรับทุนสงเคราะห์ปลูกแทน คิดเป็นพื้นที่โค่นยางเก่า ประมาณ ๗๙,๑๖๔ ไร่ โดยส่วนมาก จะเป็นพื้นที่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรมราช ที่มีการยื่นรับคำขอมากที่สุดในขณะนี้ และคาดว่า ก่อนจะถึงฤดูกาลปลูกยางพารารอบใหม่ น่าจะมีเกษตรกรยื่นรับคำขอปลูกแทนใหม่เกินกว่าเป้าหมายที่ สกย. กำหนดไว้

* ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ข้อมูล ณ วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

แผนการสร้างรายได้เสริมในพื้นที่ว่างในสวนยาง, การสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน และการสร้างกลุ่มชาวสวนยางเพิ่มอำนาจในระบบตลาด*

นายชวลิต ชูขจร ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เปิดเผย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) ที่เป็นหน่วยงานหลัก ในด้านการปลูกพืชทดแทน และการถ่ายทอดเทคโนโลยีต่างๆ เร่งดำเนินการในการจัดทำโครงการส่งเสริม ให้เกษตรกรใช้ประโยชน์จากพื้นที่สวนยางเพื่อเพิ่มรายได้ เพื่อให้เกษตรกรมีความยั่งยืนในการประกอบ อาชีพการทำสวนยาง ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของเกษตรกรในขณะที่ยังรอเวลาในการเก็บเกี่ยวผลผลิต และความผันผวนของราคายาง ซึ่งขณะนี้ สกย. มีแนวทางและกิจกรรมในโครงการเพื่อสร้างประโยชน์ จากพื้นที่ปลูกยางพาราปีละ ๑๖๐,๐๐๐ ไร่ ซึ่งคาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับพื้นที่ว่างเปล่า ในสวนยาง รวมประมาณ ๑,๑๒๐,๐๐๐ ไร่ ภายในระยะเวลาดำเนินโครงการ ๗ ปี ให้แก่เกษตรกร ทั้ง ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย

๑. เกษตรกรผู้ไค่นยางแล้วปลูกยางใหม่ จะส่งเสริมและแนะนำให้ปลูกพืชคลุมดิน เช่น พืชตระกูลถั่ว (คาโลโปโกเนียม, เซนโตซิมา, เพอราเรีย, ซีรูลีเยม, ปอเทือง) มันเทศ หรือหญ้าเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ไม่น้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่ในปี ๒๕๕๘ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ดิน เพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน รวมถึง การป้องกันการถูกชะล้างหน้าดินและปุ๋ยบำรุงที่เกษตรกรได้ใส่ให้กับต้นยางพารา

๒. เกษตรกรที่ปลูกยางไปแล้ว และต้นยางมีอายุไม่เกิน ๓ ปี จะส่งเสริมและสนับสนุน ให้ปลูกพืชแซมในสวนยาง ได้แก่ สับปะรด ถั่วลิสง ข้าวโพด ถั่วลิสง พืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับต่างๆ เป็นต้น ไม่น้อยกว่า ๘๐,๐๐๐ ไร่ ในปี ๒๕๕๘ เช่นกัน ทั้งนี้ จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับสภาพความเหมาะสม ของดิน และตลาดเพื่อขายผลผลิตของเกษตรกรควบคู่ด้วย เพื่อส่งเสริมให้เกษตรกรมีรายได้เสริมในช่วงที่ สวนยางพารายังไม่ให้ผลผลิตที่ก่อให้เกิดรายได้ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกษตรกรใช้พื้นที่หรือที่ดินให้เกิด ประโยชน์สูงสุด มีรายได้มากที่สุดในพื้นที่ที่ปลูกยางพารา

๓. เกษตรกรที่ปลูกยาง และต้นยางมีอายุมากกว่า ๓ ปีขึ้นไป จะส่งเสริมให้ปลูกพืชร่วม ยาง ซึ่งเป็นชนิดพืชที่มีความต้องการแสงน้อย สามารถเจริญเติบโตและให้ผลผลิตได้ในสภาพแสงรำไร ได้ร่มเงายางพารา เช่น พืชสกุลระกำ (สละ, ระกำ) ผักเหมียง/เหียง ไม้หวาน ลองกอง มังคุด สะเดาเทียม ตะเคียนทอง เป็นต้น ทั้งนี้ เกษตรกรที่ปลูกยางไปแล้ว สกย. จะมีเงินทุนหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือผู้รับ การสงเคราะห์ รายละไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยคิดดอกเบี้ยต่ำ ในอัตราร้อยละ ๒ ต่อปี

* ที่มา : สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

นายทวิศักดิ์ คงแยม ประธานคณะกรรมการขับเคลื่อนแนวทางแก้ไขปัญหายางพารา ทั้งระบบของ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (วอร์รูม สกย.) กล่าวเพิ่มเติมว่า การประกอบอาชีพการทำสวนยาง จะต้องให้ความสำคัญเรื่องการรวมกลุ่มของเกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมชาวสวนยาง และสามารถรวบรวมผลผลิตเพื่อขายออกสู่ท้องตลาด หรือนำไปแปรรูปสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตต่อไปได้

ดังนั้น ในปี ๒๕๕๘ สกย. จะช่วยผลักดันให้มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรชาวสวนยางในพื้นที่ต่างๆ คาดว่าจะมีผู้เข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มเพิ่มมากขึ้น ประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน จะทำให้อำนาจการต่อรองราคาผลผลิต คือ เมื่อมีปริมาณผลผลิตเข้าสู่กลุ่มมากยิ่งขึ้น ก็จะส่งผลให้มีการดึงดูดผู้ซื้อเข้ามาจำนวนมากขึ้นด้วย ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านราคาการรับซื้อผลผลิตของกลุ่ม และกลุ่มเกษตรกรมีทางเลือกในการขายผลผลิตที่มากขึ้นเช่นกัน รวมถึงเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งให้กับชุมชนและกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับยางพาราในกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางด้วยกันเองอีกทางหนึ่ง พร้อมทั้งเร่งสนับสนุนให้กลุ่มเกษตรกรที่ยังไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล สามารถจัดตั้งในรูปของนิติบุคคลได้ประมาณ ๑๐ กลุ่มในปี ๒๕๕๘ เพื่อยกระดับของกลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางที่มีความเข้มแข็ง ให้สามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน สำหรับใช้ในการขยายกิจการเพิ่มเติม หรือการรวบรวมและแปรรูปผลผลิตในเชิงอุตสาหกรรม รวมทั้งเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับกลุ่มเกษตรกรเพิ่มมากขึ้น สามารถติดต่อซื้อขายได้ทั้งตลาดในประเทศ และต่างประเทศ

ภาพรวมตลาดยางพาราในประเทศจีน*

การผลิตและการบริโภคยางพาราของจีน

ประเทศจีนเป็นประเทศที่ผลิตยางพารามากที่สุดในโลก และเป็นประเทศที่ใช้ยางพารามากที่สุดในโลก คิดเป็น 30% ของการบริโภคยางพาราทั่วโลก หลายปีมานี้ จีนมีปริมาณยางพาราไม่เพียงพอสำหรับใช้ในประเทศ จึงต้องอาศัยการนำเข้า ปัจจุบัน ยางพาราที่ร้อยละ 70 ผลิตโดยยางพาราจากต่างประเทศ ในปี 2013 จีนมีปริมาณการผลิตยางพาราธรรมชาติประมาณ 8.56 แสนตัน ในขณะที่เดียวกัน พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศจีนเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมรถยนต์เติบโตอย่างรวดเร็ว โดยแหล่งผลิตของจีนคือมณฑลไห่หนานและหยุนหนาน นอกจากนี้จีนกำลังเร่งลงทุนเพาะปลูกยางพาราในประเทศเพื่อนบ้านของประเทศไทย เช่น ลาว กัมพูชา และเวียดนาม โดยผลผลิตยางพาราที่จีนลงทุนเพาะปลูกในตอนเหนือของลาว ได้เริ่มออกสู่ตลาดและส่งออกไปยังจีนแล้ว

ในปี 2013 จีนมีปริมาณการบริโภคยางพาราธรรมชาติประมาณ 8.3 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.7 ในจำนวนนี้เป็นยางพาราธรรมชาติประมาณ 4.2 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.7 ยางสังเคราะห์ 4.1 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.49 ในปี 2014 คิดว่ามีความต้องการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 คือประมาณ 9 ล้านตัน แบ่งเป็นยางพาราธรรมชาติประมาณ 4.8 ล้านตัน และยางสังเคราะห์ 4.3 ล้านตัน คาดว่าในปี 2563 จีนจะมีความต้องการใช้ยางพาราเป็นสัดส่วนสูงถึง 1 ใน 3 ของผลผลิตยางพาราธรรมชาติของโลกเพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน ซึ่งมีสัดส่วน 1 ใน 4 ของผลผลิตยางพาราธรรมชาติของโลก จีนมีแนวโน้มความต้องการบริโภคยางพาราธรรมชาติเพิ่มขึ้น เนื่องจากอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์มีการพัฒนาและเติบโตอย่างมาก ดังนั้นจึงมีการคาดการณ์ว่ายางพาราไทย ยังคงเป็นสินค้าที่มีศักยภาพในตลาดจีนต่อไป

อุตสาหกรรมยางรถยนต์ในจีน

ปัจจุบันจีนมีโรงงานผลิตยางรถยนต์ประมาณ 300 ราย ร้อยละ 70 เป็นโรงงานขนาดเล็กที่ผลิตยางรถยนต์ได้เฉลี่ยปีละ 400,000เส้น โดยมีโรงงานขนาดใหญ่เพียง 45 รายที่สามารถผลิตยางรถยนต์ได้เกินกว่าปีละ 1 ล้านเส้น และมีโรงงานที่ผลิตยางรถยนต์ได้เกินกว่าปีละ 3 ล้านเส้น เพียง 3 ราย ในปี 2556 ช่วงครึ่งปีแรกปริมาณการผลิตยางรถยนต์ของจีนรวม 5.3 ร้อยล้านตัน เพิ่มขึ้น 6.4% เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทั้งนี้อุตสาหกรรมยางรถยนต์ในจีน เป็นอุตสาหกรรมที่มีการกระจุกตัวสูง (Concentration) โดยผู้ผลิตรายใหญ่ 10 รายแรกมีผลผลิตรวมกันถึงร้อยละ 77 ของผลผลิตยางรถยนต์ร้อยละ 70 ที่ผลิตในจีนผลิตโดยบริษัทต่างชาติ

สำหรับมณฑลกว่างตุง อุตสาหกรรมยางรถยนต์เติบโตขึ้น เนื่องจากจีนมียอดขายรถยนต์เพิ่มขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการกระตุ้นการนำเข้ายางพาราธรรมชาติ เพื่อจะนำมาใช้ในอุตสาหกรรมยางรถยนต์เป็นหลัก รวมไปถึงราคายางพาราธรรมชาติลดลง ทำให้ผู้ผลิตยางรถยนต์มีกำไรเพิ่มขึ้น จึงมีการผลิตมากขึ้นเช่นกัน พร้อมทั้งกระตุ้นให้เกิดความต้องการนำเข้ามากขึ้นตามไปด้วย

ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าจีนเป็นผู้ผลิตยางรถยนต์มากที่สุดและมียางรถยนต์ยี่ห้อจีนนับร้อยๆ แปรพันธุ์ ผลิตโดยคนจีน เทคโนโลยีจีน มีให้เลือกหลากหลายขนาดตั้งแต่ยางรถยนต์ธรรมดา ไปจนถึงใหญ่ยักษ์สำหรับรถจักรกลชุดเปอร์แทรก นอกจากนี้ยังมีการจัดงานแสดงสินค้าระดับโลก คือ “งานมหกรรมยางรถยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์นานาชาติ” ณ เมืองกว่างเหรา มณฑลชานตง ซึ่งมีเมืองชิงเต่าเป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของมณฑลชานตงระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน 2557 จีนมีการส่งออกยางรถยนต์ไปยังหลายประเทศ ได้แก่ สหรัฐฯ อังกฤษ เม็กซิโก สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ออสเตรเลีย ตามลำดับ จีนส่งออกยางพาราทั้งหมด 2.66 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.2 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา คิดเป็นมูลค่า 8 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.34 จากช่วงเวลาเดียวกันในปีที่ผ่านมา โดยส่งออกไปสหรัฐฯเป็นอันดับ 1 มีปริมาณ 6.33 แสนตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 18.63 คิดเป็นมูลค่า 1.92 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.35 ดังตารางที่ 1

* ที่มา : สมาคมยางพาราไทย

ตารางที่ 1 : จีนส่งออกยางรถยนต์(HS 4011)ไปต่างประเทศ 5 อันดับแรก

ประเทศ	ปริมาณ(ตัน)				มูลค่า(ล้านเหรียญสหรัฐ)			
	2013	ม.ค-มิ.ย 2013	ม.ค-มิ.ย 2014	14/13 %	2013	ม.ค-มิ.ย 2013	ม.ค-มิ.ย 2014	14/13 %
สหรัฐอเมริกา	1,154,252	533,646	633,044	18.63	3,781.50	1,809.21	1,924.09	6.35
อังกฤษ	196,545	86,031	105,875	23.07	667.50	301.51	334.59	10.97
เม็กซิโก	156,487	73,223	100,405	37.12	597.43	244.05	296.65	21.56
สหรัฐอเมริกา เอมิเรตส์	187,052	87,955	105,978	20.49	590.02	265.04	281.00	6.02
ออสเตรเลีย	161,885	81,385	81,478	0.12	546.47	306.40	268.59	-12.34
รวม	4,993,586	2,296,837	2,668,921	16.2	16,154.56	7,667.43	8,000.29	4.34

การส่งออกยางพาราของจีน

เนื่องจากจีนผลิตยางพาราได้น้อยมาก ยางพาราส่วนใหญ่จึงเป็นการผลิตเพื่อบริโภคในประเทศเท่านั้น จีนมีการนำเข้ายางธรรมชาติเพื่อผลิตเป็นยางรถยนต์เพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

สถานการณ์จีนนำเข้ายางพาราปี 2557

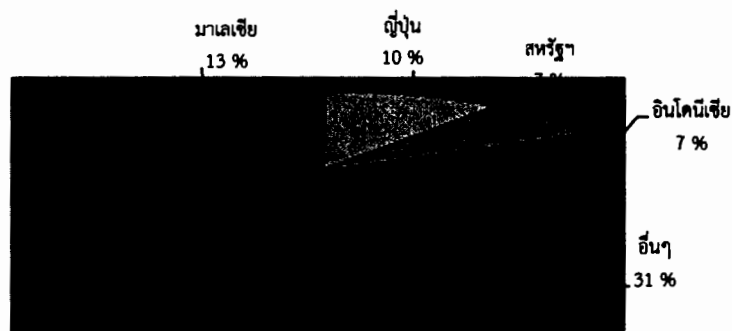
จีนยังคงต้องพึ่งพาการนำเข้ายางพาราในปริมาณมาก เนื่องจากการผลิตในประเทศไม่เพียงพอ ซึ่งคู่ค้าที่สำคัญที่สุดของจีนโดยเฉพาะยางแผ่นรมควันและน้ำยางข้นคือ ไทย จีนนำเข้ายางของไทยส่วนใหญ่จะไปขึ้นท่าเรือเซียงไฮ้และชิงเต่า ซึ่งเมืองชิงเต่าถือเป็นเมืองศูนย์กลางเศรษฐกิจของมณฑลซานตงมีการนำเข้ายางพารามากที่สุดในจีน เนื่องจากเป็นเขตท่าเรือสินค้าหลักบนยางพารา

ระหว่างเดือนมกราคม-มิถุนายน 2557 จีนนำเข้ายางพาราจากทั่วโลก 3.06 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.09 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันในปีที่แล้ว คิดเป็นมูลค่า 9.17 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงจากปีที่แล้วร้อยละ 9.83 โดยนำเข้าจากไทย 1.31 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.79 คิดเป็นมูลค่า 2.90 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 14.58 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 : จีนนำเข้ายางธรรมชาติ (HS 4001) จากต่างประเทศช่วงเดือนม.ค-มิ.ย 2557

ประเทศ	ปริมาณ(ตัน)				มูลค่า(ล้านเหรียญสหรัฐ)			
	2013	ม.ค-มิ.ย 2013	ม.ค-มิ.ย 2014	14/13 %	2013	ม.ค-มิ.ย 2013	ม.ค-มิ.ย 2014	14/13 %
ไทย	1,437,896	719,660	913,237	26.9	3,648.41	1,993.23	1,902.67	-4.54
อินโดนีเซีย	416,980	202,130	219,126	8.41	1,116.34	587.10	471.17	-19.75
มาเลเซีย	320,401	144,770	188,643	30.3	857.60	423.98	400.66	-5.5
เวียดนาม	181,405	60,923	64,761	6.3	459.01	171.38	144.30	-15.8
พม่า	43,958	12,411	10,060	-19	121.59	37.68	20.11	-46.63
รวม	2,473,970	1,165,874	1,420,031	21.8	6,396.65	3,287.31	2,988.27	-9.1

ภาพรวมส่วนแบ่งตลาดจีนนำเข้ายางพารา

กฎระเบียบการนำเข้ายางพารา

กฎระเบียบภาษีนำเข้า ปี 2556 ซึ่งประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค 2556 ภาษีนำเข้ายางธรรมชาติมีการปรับเปลี่ยนดังนี้

- น้ำยาง (HS Code 40011000) เก็บภาษีนำเข้าชั่วคราว 10% สูงสุดไม่เกิน 720 หยวน/ตัน
- ยางแผ่นรมควัน (HS Code 40012100) เก็บภาษีนำเข้า 20% สูงสุดไม่เกิน 1,200 หยวน/ตัน
- ยางพารา TSNR (HS Code 40012200) เก็บภาษีนำเข้าชั่วคราว 20% สูงสุดไม่เกิน 1,200 หยวน/ตัน

ภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน-จีน จีนจัดให้ยางธรรมชาติเป็นสินค้าที่มีความอ่อนไหว และให้คงอัตราภาษีนำเข้าดังกล่าวไว้ จนถึงปี 2558 ดังนั้นการส่งออกยางพาราของไทยไปจีนจึงไม่ได้รับสิทธิประโยชน์จากข้อตกลงอาเซียน-จีน

ทั้งนี้ จากการตรวจสอบพิกัดอัตราภาษีศุลกากรของจีน ปี 2552 มีการลดภาษีภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน เป็น 0 สำหรับ พิกัด HS 40021110 Latex: carboxylated Styrene-butadiene rubber

สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ เมืองกวางโจว
สิงหาคม 2557

*

สถานการณ์ยางและผลิตภัณฑ์ยางในตลาดญี่ปุ่น

๑. ความต้องการใช้ยาง

จากตัวเลขของ The Japan Rubber Manufacturers Association ในปี ๒๕๕๖ มีการใช้ยาง ปริมาณ ๑.๓๔ ล้านตัน และคาดว่าในปี ๒๕๕๗ จะใช้ปริมาณ ๑.๓๘ ล้านตัน ลดลงร้อยละ ๑.๑ โดยร้อยละ ๘๐ เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมการผลิตยางรถยนต์ การก่อสร้าง ร้อยละ ๑๗ (เช่น ท่อ และสายพาน) และอื่นๆ ร้อยละ ๓ (เช่น รองเท้า)

๒. การนำเข้ายางและผลิตภัณฑ์ยางของญี่ปุ่น (ม.ค. - พ.ค. ๕๗)

นำเข้ามูลค่า ๒,๑๔๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ ๕ เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า โดยนำเข้าจาก ไทยเป็นอันดับ ๑ มูลค่า ๕๒๓.๐๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง ร้อยละ ๑๑.๗๖ รองลงมา คือ อินโดนีเซีย มูลค่า ๔๖๗ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ ๒๑.๘๖ จะเห็นได้ว่า ญี่ปุ่นนำเข้าจากทั่วโลกลดลง

๓. ญี่ปุ่นนำเข้าจากไทย (ม.ค. - พ.ค. ๕๗)

สินค้า	มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ	
	มูลค่า	อัตรายายตัว %
ยาง	๓๓๒.๑๑	-๒๓.๗๙
ผลิตภัณฑ์ยาง		
-ยางรถยนต์	๘๐.๑๙	๑๗.๕๖
-ปูพื้น/ผนัง/ขอบรถ/ลูกสิง	๕๘.๖๖	๒๗.๓
-ถุงมือ/ชุดดำน้ำ	๒๙.๖๓	๑๗.๘๔
-ท่อ/หลอด	๑๕.๐๙	๕๖.๔๓
-สายพาน	๕.๗๙	๑๗.๗
-ถุงยางอนามัย/จุกนม	๑.๙๙	๔๗.๑๖
-แผ่นยาง (ตัดไม่ป้องกัน)	๑.๕๔	-๔.๓
-ยางโนรถยนต์	๓.๙๑	-๒๖.๗๖
-ยางรถยนต์ใช้แล้ว	๗.๖๐	-๓๗.๔๑
รวม	๕๒๓.๐๘	-๑๑.๗๖

ที่มา : WORLD TRADE ATLAS

หมายเหตุ : ยาง ประกอบด้วย ยางธรรมชาติ น้ำยาง ยางแผ่นรมควันชั้น ๑-๕ และยางแท่ง

ยางเป็นวัตถุดิบในการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง โดยเฉพาะยางรถยนต์ ซึ่งญี่ปุ่นนำเข้าจากทั่วโลกมูลค่า ๖๙๑.๖๘ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ ๑๓.๗๘ โดยนำเข้าจากไทยลดลงเช่นกัน เนื่องจากความต้องการ รถยนต์ในสหรัฐฯ ลดลง ซึ่งเป็นตลาดส่งออกรายใหญ่ของญี่ปุ่น แต่สำหรับผลิตภัณฑ์ยางนั้น ญี่ปุ่นนำเข้า เพิ่มขึ้น ยกเว้นยางโนรถยนต์ และยางรถยนต์ใช้แล้ว

๔. สถานการณ์ยางรถยนต์ (ม.ค. - พ.ค. ๕๗)

๔.๑ นำเข้า มูลค่า ๕๑๘.๗๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘.๗ โดยนำเข้าอันดับ ๑ จากจีน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖ สัดส่วนร้อยละ ๒๑ รองลง คือ ไทย มูลค่า ๘๐.๑๙ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๗.๕๖ สัดส่วนร้อยละ ๑๕ จะเห็นว่าการนำเข้ายังคงเพิ่มขึ้น เนื่องจากคนจะนิยมใช้ยางรถยนต์ราคาถูกที่ นำเข้าจากจีนมากขึ้น

๔.๒ ส่งออก มูลค่า ๒,๗๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงร้อยละ ๑๓ ตลาดหลัก คือ สหรัฐฯ ออสเตรเลีย รัสเซีย และประเทศในตะวันออกกลาง ได้แก่ สาธารณรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และซาอุดีอาระเบีย ซึ่งการส่งออกลดลงเช่นกัน

* ที่มา : สมาคมยางพาราไทย

๕. อุตสาหกรรมรถยนต์ในญี่ปุ่น

หน่วย : ๑,๐๐๐ คัน

	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	%
การผลิต	๙,๙๕๓	๙,๖๒๕	๙,๓๐๗	-๓.๓
ใช้ในประเทศ	๕,๓๗๐	๕,๓๕๐	๕,๐๓๓	-๕.๗
ส่งออก	๔,๕๘๔	๔,๒๘๘	๔,๒๘๘	-

ที่มา : The Japan Automobile Manufacturers Association (JAMA)

จากการคาดการณ์ของสมาคมฯ จะเห็นว่า ในปี ๒๕๕๗ การผลิตรถยนต์และความต้องการใช้รถยนต์ในประเทศลดลง เนื่องจากการปรับภาษีการบริโภคเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๕ เป็นร้อยละ ๘ เมื่อวันที่ ๑ เม.ย. ๕๗ ที่ผ่านมา โดยคนจะหันมาใช้รถยนต์ขนาดเล็กมากขึ้น ในขณะที่การส่งออกอยู่ในระดับเท่าเดิม หากเศรษฐกิจสหรัฐฯ กระเตื้องดีขึ้น เนื่องจากเป็นตลาดหลักของญี่ปุ่น

๖. อุตสาหกรรมยางรถยนต์

ตั้งแต่เมื่อปี ๒๕๕๕ การผลิตยางรถยนต์ลดลงร้อยละ ๕.๔ และในปี ๒๕๕๖ ใช้น้ำยางดิบปริมาณ ๖๒๒, ๒๑๐ ตันในการผลิตยางรถยนต์ และในเดือนม.ค ๕๗ ปริมาณการใช้น้ำยางดิบ ๔๗,๒๙๘ ตัน และขยับขึ้น ถึง ปริมาณ ๕๔,๔๕๙ ตันในเดือนมี.ค. และในเดือนพ.ค. ได้ลดลงมาเหลือปริมาณ ๔๘,๗๗๔ ตัน

๗. ผู้นำเข้ายางรถยนต์

ญี่ปุ่นมีสมาคม THE JAPAN AUTOMOBILE TYRE MANUFACTURERS ASSOCIATION โดยมีผู้ผลิตรายใหญ่ ๕ อันดับแรก ได้แก่ BRIGSTONE CORPORATION กำลังการผลิต ๕๒๐,๐๐๐ ตันต่อปี , NIHON MICHELIN TIRE Co.,LTD, SUMITOMO RUBBER INDUSTRIES, LTD, THE YOKOHAMA RUBBER Co.,LTD และ TOYO TIRE & RUBBER Co.,LTD

๘. ข้อคิดเห็น

๘.๑ ในปี ๒๕๕๗ แนวโน้มความต้องการใช้น้ำยางในญี่ปุ่นจะลดลง เนื่องจากความต้องการซื้อรถยนต์ในประเทศหดตัวลง จำนวนประชากรลดลง และภาษีการบริโภคเพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกันผู้ผลิตรถยนต์ได้ขยายฐานการผลิตในเอเชียเพื่อส่งออกไปทั่วโลก ทั้งโตโยต้า นิสสันและฮอนด้า วางแผนเพิ่มการผลิตในเอเชีย ประมาณร้อยละ ๓๐ หรือประมาณ ๒.๓๘ ล้านคัน คิดเป็นยอดรวมการผลิตภายในปี ๒๕๖๐ ประมาณ ๑๐.๘๘ ล้านคันอีกด้วย

๘.๒ ยางเป็นวัตถุดิบ การนำเข้าจึงขึ้นอยู่กับราคา คุณภาพ และความต้องการของผลิตภัณฑ์ยาง แต่หากพิจารณาในระยะกลาง และยาวเพื่อส่งเสริมการส่งออกผลิตภัณฑ์ยางให้มากขึ้น เห็นควรทำการ ศึกษาวิจัย พัฒนาสินค้าใหม่ๆ ให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม เช่น กระเป๋า เฟอร์นิเจอร์ เครื่องใช้ใน บ้าน และอุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นต้น

สคร.พุกโกะ
ก.ค. ๒๕๕๗

ข้อมูลการค้าสินค้ายางธรรมชาติในไต้หวัน*

ขอบเขตสินค้า : HS. 4001 ยางธรรมชาติ

ไต้หวันมีการใช้วัตถุดิบยางเพื่อการผลิตและการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น รถยนต์ การผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ และสินค้าในชีวิตประจำวัน แต่เนื่องจากสภาพภูมิอากาศในไต้หวันไม่เหมาะกับการปลูกต้นยาง จึงต้องพึ่งพาการนำเข้ายางธรรมชาติจากต่างประเทศ ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา(2011 – 2013) ไต้หวันนำเข้ายางธรรมชาติเฉลี่ยประมาณปีละ 109,000 ตัน

1. ภาวะการนำเข้า

1.1 การนำเข้าโดยรวม

ในปี 2013 ไต้หวันนำเข้ายางธรรมชาติโดยรวมมูลค่า 298.85 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากปี 2012 ร้อยละ 16.16 คิดเป็นปริมาณ 109,981.43 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.12 แหล่งนำเข้าที่สำคัญคือ ไทย อันดับหนึ่ง (ส่วนแบ่งการค้า 33.50%) รองลงมาคือ อินโดนีเซีย (30.25%) เวียดนาม (23.96 %) มาเลเซีย (13.75%)

สำหรับการนำเข้าในปี 2014 เดือนมกราคม – พฤษภาคม ไต้หวันนำเข้ายางธรรมชาติมูลค่า 100.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2013 ร้อยละ 22.35 คิดเป็นปริมาณ 44,410.5 ตัน เพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.78 %

จะเห็นได้ว่ามูลค่าการนำเข้ายางธรรมชาติลดลงขณะที่ปริมาณการนำเข้ากลับเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าสาเหตุหลักที่มูลค่าลดลงคือการที่ราคาขายตกต่ำลงนั่นเอง

การนำเข้ายางพาราของไต้หวันประมาณครึ่งหนึ่งใช้เป็นวัตถุดิบในอุตสาหกรรมยางรถยนต์ เนื่องจากในช่วง 2 ปีที่ผ่านมาผู้ผลิตยางรถยนต์มีสินค้าค้างสต็อกมาก จึงทำให้มีการนำเข้าลดลง สำหรับแนวโน้มในปี 2014 คาดว่าจะเริ่มดีขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจที่เริ่มขยายตัว

1.2 การนำเข้าแยกตามประเภทสินค้าในปี 2013

1.2.1 น้ำยางดิบ (Latex) ไต้หวันนำเข้ามูลค่า 15.01 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ลดลง 14.13 % ปริมาณ 7,699.11 ตัน ลดลง 0.31 %

1.2.2 ยางแผ่นรมควัน (Smoked Sheet) ไต้หวันนำเข้ามูลค่า 81.35 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้น 46.92% ปริมาณ 28,839.10 ตัน เพิ่มขึ้น 76.41%

1.2.3 ยาง TSNR มูลค่า 0.698 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณ 242.36 ตัน ลดลง 25.07% และ 11.20 % ตามลำดับ

1.2.4 การนำเข้ายาง อื่น ๆ มูลค่า 201.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณ 73,200.85 ตัน ลดลง 28.62 % และ 12.18 % ตามลำดับ

* ที่มา : สมาคมยางพาราไทย

1.3 การนำเข้าจากไทย

ในปี 2013 ได้หวนนำเข้าจากธรรมชาติจากไทยมูลค่า 100.10 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ปริมาณ 36,931.87 ตัน มูลค่าลดลง 7.52 % แต่ปริมาณเพิ่มขึ้น 9.51 % ทั้งนี้ได้หวนนำเข้าจากไทยในรูปของยางอื่นๆ มากที่สุด คิดเป็นมูลค่า 45.80 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ลดลงร้อยละ 32.83) รองลงมาคือยางแผ่น คิวมูลค่า 42.97 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 55.83) น้ายาง 11.22 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ลดลงร้อยละ 9.43) และยาง TSNR มูลค่า 0.09 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 23.03)

สาเหตุที่การนำเข้าจากไทยลดลงเกิดจากปัจจัยด้านราคาเป็นหลัก ราคาของยางของไทยสูงกว่าประเทศคู่แข่งคือ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เมื่อ 3 – 4 ปีที่แล้วราคาของในตลาดโลกพุ่งสูงขึ้นมา เคยปรับสูงถึงระดับตันละ 3,000 เหรียญสหรัฐฯ แต่ปัจจุบันอยู่ในระดับประมาณ 2,200 เหรียญสหรัฐฯ ซึ่งราคาลดลงมาเรื่อย ๆ แต่จากการเปรียบเทียบราคาของไทยลดลงน้อยกว่าประเทศอื่น ทั้งนี้ ในส่วนของยางแผ่นรมควัน RSS 3 ถึงแม้ราคาของไทยสูงกว่าประเทศอื่น ๆ แต่ผู้ผลิตในได้หวนยอมรับได้เนื่องจากคุณภาพดีกว่า ทั้งนี้ยาง RSS 3 ใช้ในการผลิตส่วนของพื้นผิวยางรถยนต์ ผิวหน้าสายพานลำเลียงที่ต้องการความทนทานสูง แต่ในส่วนของยางแท่ง หากยาง STR ของไทยมีราคาสูงกว่า SIR ของอินโดนีเซีย ผู้ผลิตในได้หวนจะเลือกซื้อยาง SIR ของอินโดนีเซีย เพราะถือว่าคุณภาพใกล้เคียงกันและทดแทนกันได้

2. อุตสาหกรรมยางและความต้องการใช้ยางธรรมชาติในได้หวน

อุตสาหกรรมยางมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเคมีและอุตสาหกรรมแขนงอื่นอย่างกว้างขวาง นับได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องอาศัยทั้งแรงงานและเทคโนโลยี อุตสาหกรรมต้นน้ำได้แก่ สารผสมและสารเติมแต่ง ได้แก่ Styrene, Propylene, Butadiene และ Bottom Oil อุตสาหกรรมกลางน้ำ ได้แก่ ยางธรรมชาติ ยางสังเคราะห์ สารผสมยาง และวัสดุประกอบ ส่วนอุตสาหกรรมปลายน้ำได้แก่ การผลิตยางรถยนต์ ผลิตภัณฑ์ใช้ในอุตสาหกรรม รองเท้ายาง และผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ

แนวโน้มอุตสาหกรรม หากไม่นับรวมวัตถุดิบในอุตสาหกรรมต้นน้ำซึ่งเกี่ยวกับวัตถุดิบจากปิโตรเคมี จะเห็นได้ว่าการขยายตัวของอุตสาหกรรมกลางน้ำจำพวกยางสังเคราะห์มีแนวโน้มดีที่สุด สำหรับอุตสาหกรรมปลายน้ำนั้น การผลิตล้อรถยนต์เป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุดและมีปริมาณการใช้วัตถุดิบคิดเป็นสัดส่วน 70% ของการใช้วัตถุดิบยางทั้งหมด

ทั้งนี้ อุตสาหกรรมกลางน้ำแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ ยางธรรมชาติ (NB) ยางสังเคราะห์ (SB) ยางเติมสารเคมี และวัสดุเสริมแต่ง ซึ่งสัดส่วนการใช้งานในกระบวนการผลิตนั้น ยางธรรมชาติมีสัดส่วน 40% และยางสังเคราะห์ 60% ได้หวนไม่มีการผลิตยางธรรมชาติจึงต้องอาศัยการนำเข้าทั้งหมด แต่ในส่วนของยางสังเคราะห์นั้น โรงงานในได้หวนมีการผลิต SBR(Styrene Butadiene Rubber), BR(Polybutadiene Rubber), TPE(Thermoplastic elastomers), NBR(Nitrile Butadiene Rubber) รวม 4 ชนิด นอกเหนือจากนี้ จะต้องอาศัย

การนำเข้าจากต่างประเทศ สำหรับในส่วนของสารผสมยาง และวัสดุเสริมแต่ง ได้หวั่นมีการผลิตผงเขม่าดำ (Carbon Black) Silica และ สารป้องกันการเสื่อมสภาพ เป็นต้น

สมาคมยางพาราและสิ่งยืดหยุ่นได้หวั่นระบุว่า ในปี 2013 มูลค่าการผลิตยางพาราและสิ่งยืดหยุ่นใน ได้หวั่นมีมูลค่าเกินกว่า 140,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1 เหรียญได้หวั่น = 1.05 บาท โดยประมาณ) เฉพาะใน ส่วนของผลิตภัณฑ์ยางมีมูลค่าเกินกว่า 100,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐได้หวั่นซึ่งผลิตเพื่อส่งออกสูงถึง 60% ในส่วน ของวัตถุดิบมีมูลค่ากว่า 40,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ผลิตเพื่อส่งออกประมาณ 80% ภาวะอุตสาหกรรม ยางพาราและสิ่งยืดหยุ่นมีความเกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยรวมของ ได้หวั่นอย่างสูงครอบคลุมการประยุกต์ใช้ งานในอุตสาหกรรมรถยนต์ อากาศยาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ การก่อสร้าง อิเล็กทรอนิกส์และ ฮีปโต อิเล็กทรอนิกส์ การแพทย์และ ไบโอเทคโนโลยี กีฬาและสันทนาการ กาวและสี รวม 8 ประเภทใหญ่

แนวโน้มในอนาคตผู้ผลิตใน ได้หวั่นที่ไม่ได้ย้ายฐานผลิตไปต่างประเทศจะต้องเผชิญกับภาวะแข่งขัน จากการเปิดตลาดการค้าเสรี ได้หวั่นจะต้องเสริมศักยภาพเพื่อการส่งออกมากขึ้นเช่นการวิจัยพัฒนา การ ออกแบบโมดูล การประยุกต์ใช้วัสดุผสม การรีไซเคิล ประหยัดพลังงาน อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ฯลฯ

3. แนวโน้มราคายาง

ข้อมูลของกรมศุลกากร ได้หวั่นแสดงให้เห็นว่าราคาเฉลี่ยในปี 2013 เท่ากับตันละ 2,720 เหรียญ สหรัฐฯ ลดลงจากปี 2012 ร้อยละ 17.82 และในปี 2014 (มกราคม – พฤษภาคม) ตันละ 2,260 เหรียญสหรัฐฯ ลดลง 24.41 % (รายละเอียดดูตาราง 1 และ 2) แนวโน้มราคายางธรรมชาติลดต่ำลงเนื่องจากเศรษฐกิจโลกที่ หดตัวและการขยายพื้นที่เพาะปลูกยางของประเทศต่าง ๆ ทำให้ปริมาณยางเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น

สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคายางคือ

- ภาวะการผลิตและการจำหน่ายรถยนต์ เนื่องจากร้อยละ 70- 80 ของผลผลิตยางธรรมชาติใช้ในการ ผลิตล้อรถยนต์ ภาวะอุตสาหกรรมรถยนต์จึงมีผลโดยตรงต่อราคายางธรรมชาติ โดยเฉพาะอุปสงค์และ อุปทานในประเทศที่มีการใช้รถยนต์มากอย่างเช่น สหรัฐฯ ญี่ปุ่น จะมีอิทธิพลต่อราคายางมาก
- ฤดูกาลผลิตยางธรรมชาติ คั้นยางจะผลิตใบในเดือนกุมภาพันธ์ และ เมษายน เป็นช่วงที่ผลผลิต น้อย ราคาจะสูงขึ้น ส่วนฤดูที่มีผลผลิตมากคือเดือนเดือนพฤศจิกายน – มกราคม
- การแทรกแซงของ องค์การยางระหว่างประเทศ (INRO) ในภาวะที่ราคายางตกต่ำอาจมีการ แทรกแซงเพื่อพยุงราคา
- อัตราแลกเปลี่ยนเงินเยน ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณการใช้ยางพาราในญี่ปุ่นต้องอาศัยการนำเข้าทั้งหมด และญี่ปุ่นเป็นผู้นำเข้ายางพารารายใหญ่ของโลก
- ราคาน้ำมันดิบ เนื่องจากน้ำมันดิบสามารถใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตยางสังเคราะห์

ภาวะราคาล่าสุดจากเว็บไซต์ Taiwan Rubber and Elastomer Industries Association

<http://www.tria.org.tw/market.php> ปรากฏดังนี้

2014-06-27	2123.00	1787.00	1787.00
2014-06-26	2153.00	1793.00	1793.00
2014-06-25	2162.00	1790.00	1790.00
2014-06-24	2162.00	1794.00	1794.00
2014-06-23	2145.00	1776.00	1776.00
2014-06-20	2133.00	1736.00	1736.00
2014-06-19	2126.00	1736.00	1736.00
2014-06-18	2111.00	1696.00	1696.00
2014-06-17	2099.00	1687.00	1687.00
2014-06-16	2094.00	1684.00	1688.00

หมายเหตุ 1. หน่วย USD/TON

2. RSS3 และ TSR 20 อ้างอิงจากตลาดซื้อขายล่วงหน้าสิงคโปร์ ส่วน SMR เป็นราคาจากมาเลเซีย

4. กฏระเบียบและพิธีการนำเข้าในได้หวัน

ยางธรรมชาติเป็นสินค้าที่นำเข้าได้โดยเสรี ซึ่งรัฐบาลไม่มีการกำหนดระเบียบพิเศษแต่อย่างใด ภาษีนำเข้าเท่ากับ 0 ภาษีมูลค่าเพิ่มเท่ากับ 5 % สำหรับพิกัดศุลกากรปรากฏดังนี้

Tariff NO.	Description of Goods		Tariff Rate
40011000	Natural rubber latex, whether or not prevulcanised	KGM	0.00%
40012100	Natural rubber, smoked sheets	KGM	0.00%
40012200	Technically specified natural rubber (TSNR)	KGM	0.00%
40012900	Natural rubber, n.e.s., in other forms	KGM	0.00%
40013000	Balata, gutta-percha, guayule, chicle and similar naturalgums	KGM	0.00%

5. ช่องทางการนำเข้าและการจำหน่าย

ผู้ใช้งานธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นผู้ผลิตยางรถยนต์ ซึ่งในไต้หวันมีโรงงานผลิตยางรถยนต์ขนาดใหญ่ 5 แห่ง คือ Nankang Rubber Tire Corp., Cheng Shin Rubber Ind. Co. Ltd, Kenda Rubber Ind. Co. Ltd, Hwa Fong Rubber Ind Co Ltd, Federal Corp. มีปริมาณส่งออกคิดอยู่ใน 50 อันดับแรกของโลก จึงมีการนำเข้ายางธรรมชาติเพื่อใช้เป็นวัตถุดิบจำนวนมาก โรงงานผลิตยางรถยนต์จึงนิยมนำเข้าโดยตรงจากผู้ผลิตหรือผู้ค้าในประเทศแหล่งผลิต

กล่าวได้ว่าสภาพการนำเข้ายางธรรมชาติในไต้หวันนั้น 55% เป็นการนำเข้าโดยตรงของผู้ผลิตล้อรถยนต์และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ยางรายใหญ่ อีก 45 % เป็นการนำเข้าของผู้ผลิตขนาดกลางและเล็กซึ่งจะจัดซื้อผ่านเอเย่นต์หรือนายหน้าที่มีอยู่ประมาณ 50 รายในไต้หวัน บริษัทตัวกลางเหล่านี้จะแจ้งราคาให้แก่ผู้ผลิตทุกสัปดาห์ ในอดีตผู้ผลิตในไต้หวันจะสั่งซื้อผ่านตัวแทนหรือนายหน้าในสิงคโปร์ด้วย แต่ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็วและโปร่งใสมาก ช่องทางซื้อผ่านสิงคโปร์จึงหมดความนิยม ทั้งนี้ ผู้นำเข้าในไต้หวันจะสั่งซื้อยาง โดยอ้างอิงราคาของธรรมชาติซื้อขายล่วงหน้าของ โทเกียวก สิงคโปร์และไทย

6. สมาคมและงานแสดงสินค้าที่เกี่ยวข้องกับยางธรรมชาติ

6.1 Taiwan Rubber and Elastomer Industries Association

No. 7 Ningpo East Street, Taipei, Taiwan R.O.C.

Tel: 886-2-2351 2261-5 Fax: 886-2-2391 8866

Website: <http://www.tria.org.tw/>

6.2 Apr 09-12,2014 Taipei Int'l Auto Parts & Accessories Show

Product: Pneumatic Tires & Tubes, Automobiles Parts,

http://www.taipeiampa.com.tw/en_US/index.html

6.3 Sep 26-30,2014 Taipei International Plastics & Rubber Industry Show

Product: Plastic & Rubber Processing Machinery, Injection Molding Machinery, Blow Molding Machinery, Extruders..

http://www.taipeiplas.com.tw/en_US/index.html

7. ข้อคิดเห็นและเสนอแนะ

7.1 การใช้ยางธรรมชาติของไต้หวันกล่าวได้ว่าอยู่ในภาวะอิ่มตัว การเพิ่มปริมาณนำเข้าคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นผู้ผลิต/ผู้ส่งออกไทยควรจะดำเนินกลยุทธ์รักษาลาถให้มั่นคงด้วยการรักษาคุณภาพสินค้า โดยภาพรวมนั้น ผู้ผลิตในไต้หวันพอใจต่อคุณภาพยางธรรมชาติของไทย และมีความเชื่อมั่นต่อสินค้าว่ามีคุณภาพดีกว่าอิน โคนีเซียและเวียตนาม โดยระบุว่าในยุคที่เวียตนามเพิ่งผลิตยางเพื่อส่งออก คุณภาพยางของ

เวียดนามต่ำกว่าไทยมากเนื่องจากมีเศษไม้หรือเศษวัสดุอื่น ๆ ปนเปื้อน การรักษาคลาดและขยายตลาดส่งออกของพาราไทยมายังไต้หวัน ฝ่ายไทยจึงต้องพยายามรักษาคุณภาพและทำการวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ด้วย ดึงเช่น มาเลเซียมีการผลิตยาง EMR ซึ่งเป็นยางที่มีการปรับปรุงคุณภาพเพื่อให้มีความทนทานมากขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งคือ บริษัท ซุมิโตโม ของญี่ปุ่นพัฒนาคุณภาพยางให้มีความบริสุทธิ์มากขึ้น เรียกว่า Ultra Pure Natural Rubber – UPNR ใช้สำหรับผลิตล้อรถยนต์ที่สามารถลดแรงเสียดทานได้ ทำให้ประหยัดพลังงาน และด้วยยางล้อรถยนต์มีความทนทานมากขึ้น

7.2 สำนักงานฯ ขอเสนอให้ไทยเป็นเจ้าภาพในการจัดประชุม Global Rubber Conference ซึ่งจะ สามารถดึงผู้ใช้ยางธรรมชาติจากทั่วโลกให้เข้ามายังประเทศไทย และจะกระตุ้นให้เกิดการซื้อขายอย่างเป็น รูปธรรมได้มากขึ้น

7.3 ผู้ที่สนใจขยายตลาดส่งออกมายังไต้หวัน ติดต่อผู้นำเข้าได้ตามรายชื่อ คังแนบและค้นหารายชื่อ เพิ่มเติมได้จาก <http://www.tria.org.tw/en/trade.php>

รายงานโดย สำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา (ส่วนที่ 2)
โทรศัพท์ 886-2-2723 1800 โทรสาร 886-2-2723 1821
อีเมล thaicom.taipei@msa.hinet.net
กรกฎาคม 2557

ภาคผนวก

- พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๑๕
- พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕
- ร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

พระราชบัญญัติ
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๓

พระราชบัญญัติ
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๓

ในพระปรมาภิไธย
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
สังวาลย์
ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๓
เป็นปีที่ ๑๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางให้ดีขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (Hevea SPP.)

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดีตามที่คณะกรรมการกำหนดโดยคำแนะนำของกรมกสิกรรม

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“สวนขนาดเล็ก” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

“สวนขนาดกลาง” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่เกินห้าสิบไร่ แต่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

“สวนขนาดใหญ่” หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไป

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๗/ตอนที่ ๗๓/หน้า ๖๘๘/๖ กันยายน ๒๕๐๓

^๒ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

“เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยาง และมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ยาง” หมายความว่า น้ำยาง ยางแผ่น ยางเครพ ยางก้อน เศษยาง หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงวัตถุประดิษฐ์จากยาง

“การปลูกแทน”^๓ หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการกำหนด แทนต้นยางเก่าหรือไม้ยืนต้นเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“ปีสงเคราะห์” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปเป็นชื่อสำหรับปีสงเคราะห์นั้น

“เจ้าพนักงานสงเคราะห์” หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานสงเคราะห์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔^๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคแก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ รวมทั้งการทำสวนยางและสวนไม้ยืนต้น ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้องเป็นการสาธิตและส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์ กับให้รวมตลอดถึงการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า “สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง”

มาตรา ๔ ทวิ^๕ ในการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นตามมาตรา ๔ ให้ใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล หรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกรตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

^๓ นิยามคำว่า “การปลูกแทน” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

^๔ มาตรา ๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

^๕ มาตรา ๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

มาตรา ๕^๖ บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

ในการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้นำจำนวนเงินสงเคราะห์ที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางต้องจ่ายเพื่อการสงเคราะห์ในแต่ละปีและอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่เรียกเก็บจากการส่งยางออกนอกราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย โดยถืออัตราต่อน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัมเป็นเกณฑ์

การคำนวณจำนวนเงินสงเคราะห์ที่บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเสีย ถ้าเศษของน้ำหนักยางเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเงินสงเคราะห์เท่ากับน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัม ถ้าเศษของน้ำหนักยางไม่ถึงครึ่งกิโลกรัม ให้ถือเป็นน้ำหนักที่ไม่ต้องนำมาคำนวณ

สำหรับยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือยางที่กระหวง ทบวง กรม เป็นผู้ส่งออกเพื่อประโยชน์ใด ๆ อันมิใช่เพื่อการค้า ไม่ว่าจะมีย่าน้ำหนักเท่าใด ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ใ้งดการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา ๕ ได้ โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ จะงดเว้นการเรียกเก็บสำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้

มาตรา ๗ เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ให้ส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ

มาตรา ๘ ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม่ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๙^๗ ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ส.ย.” ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัย

^๖ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

^๗ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

ยาง กรมวิชาการเกษตร เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจาก
เจ้าของสวนยางสีคนและบุคคลอื่นซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการยางสองคน

ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๐^๕ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี
ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง
ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่
ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้น
ใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการ
ซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑^๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๐ กรรมการซึ่ง
คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก
เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๗) พ้นจากการเป็นเจ้าของสวนยางหรือเป็นผู้ไม่เกี่ยวข้องกับการยาง

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่
สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและ
รองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคน
หนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม^๗

^๕ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๓๐

^๖ มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๓๐

^๗ มาตรา ๑๒ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓^{๑๑} ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) ดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยาง

(๒) วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเงินเพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยาง

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือน วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตรา ตำแหน่ง เงินเดือน ค่าจ้าง ค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้านหรือที่พัก ค่าทดแทน และเงินที่ควรจ่ายอย่างอื่น

(๔) วางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบพนักงาน

คณะกรรมการจะมอบอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างให้ผู้อำนวยความสะดวกดำเนินการก็ได้ โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบตาม (๒)

มาตรา ๑๔^{๑๒} ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๕^{๑๓} ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง ถอดถอน และกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้อำนวยความสะดวกด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยความสะดวกได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นที่พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางพึงได้รับด้วย

มาตรา ๑๖ ให้ผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ในเมื่อผู้อำนวยความสะดวกไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยความสะดวกมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยความสะดวก เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยความสะดวกในฐานะกรรมการ

^{๑๑} มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๑๒} มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๑๓} มาตรา ๑๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๗ ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๘^{๙๙} ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นงวด ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมวิชาการเกษตรได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้ไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้นและจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ถ้าหากมี ให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม (๒) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น ส่วนจำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมี ให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใดให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

มาตรา ๑๙ เงินสงเคราะห์ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามมาตรา ๑๘ (๓) นั้น แต่ละปี ให้แบ่งส่วนสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามประเภทของสวนยาง ดังต่อไปนี้

ประเภทสวนขนาดใหญ่	ร้อยละสิบ
ประเภทสวนขนาดกลาง	ร้อยละยี่สิบ
ประเภทสวนขนาดเล็ก	ร้อยละเจ็ดสิบ

แต่ถ้าสวนประเภทใดประเภทหนึ่ง มีผู้ได้รับการสงเคราะห์น้อยกว่าส่วนที่กำหนด ให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณานำส่วนที่เหลือไปเพิ่มให้แก่สวนประเภทอื่นได้ ในกรณีเช่นว่านี้ มิให้นำอัตราส่วนเงินสงเคราะห์ที่กำหนดไว้ข้างต้นมาใช้บังคับ

เจ้าของสวนยางประเภทเดียวกันอาจได้รับการสงเคราะห์มากน้อยกว่ากัน หรืออาจได้รับการสงเคราะห์ก่อนหลังกัน หรืออาจไม่ได้รับการสงเคราะห์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดสรรตามกำลังเงินสงเคราะห์ที่จัดสรรไว้ และโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะพึงได้จากการเพิ่มปริมาณผลจากต้นยางเป็นส่วนรวม

^{๙๙} มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔)

การที่เจ้าของสวนยางรายใดไม่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคก่อน ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๒๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่นผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการสงเคราะห์ด้วยแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๑^{๕๕} เจ้าของสวนยางซึ่งมีสวนยางแปลงเดียวมีเนื้อที่ไม่เกินสิบห้าไร่ หรือหลายแปลงมีเนื้อที่รวมกันไม่เกินสิบห้าไร่ จะขอรับการสงเคราะห์ด้วยการสร้างสวนยางพันธุ์ดีในที่ดินแปลงใหม่ซึ่งที่ดินแปลงนั้นมีเนื้อที่ตั้งแต่สิบห้าไร่ขึ้นไปแทนการปลูกแทนในที่ดินสวนยางเดิมก็ได้ แต่จะได้รับการสงเคราะห์เพียงเท่าที่จะพึงได้รับสำหรับสวนยางที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

มาตรา ๒๑ ทวิ^{๕๖} เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปีหรือเงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรานี้โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการสงเคราะห์ ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

^{๕๕} มาตรา ๒๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒)

^{๕๖} มาตรา ๒๑ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

มาตรา ๒๒ เจ้าของสวนยางผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตาม หรือฝ่าฝืนกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบหรือคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับการสงเคราะห์เสียได้

มาตรา ๒๓ เงินสงเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๒๔ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ เจ้าพนักงาน สงเคราะห์ และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เจ้าของสวนยางขอรับการสงเคราะห์ และที่ดินต่อเนื่องกับ สวนยางนั้น เพื่อทำการสำรวจตรวจสอบและรังวัด

(๒) มีหนังสือเรียกเจ้าของสวนยางผู้ขอรับการสงเคราะห์ และบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุ ควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตาม พระราชบัญญัตินี้ มาให้ถ้อยคำ

(๓) มีหนังสือเรียกให้บุคคลดังกล่าวใน (๒) ส่งหรือแสดงเอกสารใด ๆ อันมีเหตุควร เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๕^{๖๖} ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีสงเคราะห์ทุกปี ให้ คณะกรรมการจัดทำบัญชีแสดงฐานะการเงิน โดยมีคำรับรองการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจ เงินแผ่นดิน และทำรายงานแสดงผลการปฏิบัติงานเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีจัดให้มีการประกาศงบดุลและรายงานดังกล่าวในวรรคก่อนในราชกิจจา นุเบกษาโดยมีชักช้า

มาตรา ๒๖ ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียเงินสงเคราะห์ตาม มาตรา ๕ หรือเพื่อเสียเงินสงเคราะห์น้อยกว่าที่ควรเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับ ไม่เกินสิบเท่าของเงินสงเคราะห์ที่ยังต้องชำระ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ และให้ นำส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

มาตรา ๒๗ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ เจ้าพนักงานสงเคราะห์ หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการในการปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ (๑) หรือไม่ปฏิบัติ ตามหนังสือเรียกซึ่งบุคคลดังกล่าวได้เรียกตามมาตรา ๒๔ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบ วัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๖๖} มาตรา ๒๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒)

(๗)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์การตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าพนักงานสงเคราะห์และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ส. ธนะรัชต์
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่สวนยางในประเทศไทยส่วนมากเป็นสวนเก่า และเป็นยางที่มีอายุพ้นฤดู เป็นเหตุให้การผลิดยางไม่ได้ผลตามที่ควรจะได้ และโดยที่การแก้ไขสภาพที่เป็นอยู่ดังกล่าวให้ดีขึ้น ต้องกระทำด้วยการปลูกยางพันธุ์ดีแทนยางเก่า จึงสมควรให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อใช้จ่ายในการนี้

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕^{๑๘}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้มีบทบัญญัติให้คณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางมีอำนาจนำเงินที่เป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ถ้าหากมีมาใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การทำสวนยางและสงเคราะห์ผู้ทำสวนยางได้ตามความเหมาะสม และแก้บทบัญญัติให้เจ้าของสวนยางขนาดเล็กมีโอกาสได้รับการสงเคราะห์การทำสวนยางในที่ดินแปลงใหม่ได้มากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘^{๑๙}

มาตรา ๖ การให้การสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นแทนในสวนไม้ยืนต้นเก่า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากไม้ยืนต้นบางชนิด เช่น มะพร้าว ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลต่าง ๆ เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ สมควรจะได้ดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์ให้มีการปลูกแทนต้นเก่าที่ให้ผลน้อยเพื่อให้ได้ผลยิ่งขึ้นเช่นเดียวกับต้นยางพารา จึงจำเป็นต้องขยายวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางให้สามารถให้การสงเคราะห์การปลูกแทนสวนไม้ยืนต้นได้ด้วย โดยใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์จากรัฐบาลหรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐^{๒๐}

มาตรา ๔ ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์

^{๑๘} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๙/ตอนที่ ๑๐๕/หน้า ๑๒๔๓/๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๐๕

^{๑๙} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๒/ตอนที่ ๔๑/ฉบับพิเศษ หน้า๒๙/๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘

^{๒๐} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๒๖๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๘ ธันวาคม ๒๕๓๐

การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้การเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์เป็นไปตามกฎกระทรวง และประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะแต่งตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตลอดจนอัตราเงินสงเคราะห์เสียใหม่ โดยกำหนดให้อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์สัมพันธ์กับระดับอัตราการจ่ายเงินสงเคราะห์และอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร เพื่อให้เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้มีอัตราคงที่แน่นอน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดทำแผนทางการเงิน เพื่อให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางได้แน่นอนยิ่งขึ้น และเพื่อให้อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์และอัตราอากรขาออกรวมกันแล้วสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ในด้านการป้องกันการลักลอบส่งยางออกนอกประเทศ และยังสามารถคล้องกับนโยบายทางการเงินของประเทศ และนอกจากนี้สมควรแก้ไของค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตลอดจนวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้การบริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้งสมควรกำหนดอัตราการจัดสรรเงินสงเคราะห์เสียใหม่เพื่อให้เพียงพอกับการที่จะนำไปใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์ และเพื่อจะให้ผู้มีที่ดินเป็นของตนเองแต่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อนได้รับการสงเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ดีรายย่อย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๑๒)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พรพิมล/แก้ไข

๒๖/๙/๒๕๔๔

พัชรินทร์/แก้ไข

๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๗

วศิน/แก้ไข

๖ มีนาคม ๒๕๕๒

พัชรี/ปรับปรุง

๒๕ มกราคม ๒๕๕๖

วิษพงษ์/ตรวจ

๒๘ มกราคม ๒๕๕๖

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๔

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๔
เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การสวนยาง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการองค์การสวนยาง

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนยาง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า "องค์การสวนยาง" เรียกโดยย่อว่า "อ.ส.ย."

มาตรา ๕ อ.ส.ย. มีสำนักงานแห่งใหญ่อยู่ในจังหวัดนครศรีธรรมราชและจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้นที่ใดก็ได้

การตั้งสำนักงานสาขานั้นนอกราชอาณาจักร จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๖ อ.ส.ย. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบเกษตรกรรมซึ่งมีการทำสวนยางพาราเป็นสำคัญ รวมทั้งการสร้างแปลงเพาะและแปลงขยายพันธุ์ยางพารา

(๒) ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครป น้ำยางข้น ยางผงสารประกอบของยางพารา

(๓) ประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุจากยางพารา

(๔) ผลิตและจำหน่ายพลังงานเพื่อประโยชน์แก่กิจการและเป็น

วัตถุประสงค์ของ อ.ส.ย.

(๕) ประกอบการค้าและธุรกิจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้เกิดจากกิจการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) และเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกลและอุปกรณ์เกษตรกรรม

(๖) อำนาจบริการแก่รัฐและประชาชนเกี่ยวกับยางพารา

มาตรา ๗ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้ อ.ส.ย.

มีอำนาจ

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ รวมทั้งการซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอนและรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ และอาจได้มาซึ่งสิทธิและทรัพย์สินที่เกี่ยวกับที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ นั้นด้วย

(๒) ตั้งและรับเป็นสาขา ตัวแทน ตัวแทนค้าต่างหรือนายหน้าในกิจการต่าง ๆ ของเอกชนหรือนิติบุคคลใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย.

(๓) กู้ยืมเงิน แต่ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินกว่าคราวละสามล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การให้กู้ให้ยืมเงินหรือจ่ายเงินล่วงหน้าให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีธนาคารเป็นผู้ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน มีราคาไม่น้อยกว่าเงินให้กู้ ให้ยืมหรือจ่ายล่วงหน้า

(๔) ร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย. รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคลใด ๆ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๕) จำหน่ายพลังงานที่ผลิตได้เพื่อประโยชน์แก่กิจการใด ๆ เมื่อเหลือจำหน่ายสำหรับการใช้ดังกล่าวในมาตรา ๖ (๔)

มาตรา ๘ ให้โอนทรัพย์สิน สิทธิและกรรมสิทธิ์และความรับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการขององค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร และเงินที่ได้ตั้งไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับกิจการขององค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ให้แก่ อ.ส.ย.

ระเบียบการและข้อบังคับใด ซึ่งองค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ได้ใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับให้ อ.ส.ย. ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้คงใช้เป็นระเบียบและข้อบังคับของ อ.ส.ย. ต่อไป จนกว่าจะได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก

มาตรา ๙ ให้กำหนดทุนของ อ.ส.ย. เป็นจำนวนเงินสามสิบล้านบาท โดยให้ถือว่าเงินที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่องค์การสวนยางนาบอนกระทรวงเกษตรไปแล้ว และซึ่งได้ออนมาเป็นของ อ.ส.ย. ตามมาตรา ๘ เป็นทุนประเดิมของ อ.ส.ย. และให้รัฐบาลจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๑๐ เงินสำรองของ อ.ส.ย. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ

ตามแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๑ รายได้ที่ อ.ส.ย. ได้รับจากการดำเนินกิจการในระหว่างปี ให้นำไปใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๑๒ รายได้ในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักราคาต้นทุนของสิ่งที่ได้จำหน่าย หักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ และหักค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมออกแล้ว เหลือเป็นกำไรสุทธิประจำปีเท่าใด อาจจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ เงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และเงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้วเหลือเท่าใด ให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้อาจมีจำนวนไม่พอสำหรับกรณีดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๐ และ อ.ส.ย. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงพิจารณาจ่ายเงินให้อ.ส.ย. เท่าจำนวนที่จำเป็น

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นประธานกรรมการ และปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม ผู้อำนวยการกองการยางหรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง กับมีกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินหกคน ซึ่งในกรรมการอื่นนี้ให้มีผู้แทนสำนักงบประมาณเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย

คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๔ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็นกรรมการหรือผู้อำนวยการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ส.ย. หรือในกิจการที่จะกระทำให้แก่ อ.ส.ย. ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบของหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น

(๒) เป็นพนักงานหรือคนงานของ อ.ส.ย.

(๓) เป็นบุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย

มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ส.ย. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนขั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดขั้นเงินเดือนและระเบียบวินัยของพนักงานและคนงาน ตลอดจนกำหนดอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและคนงาน

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการและค่าดำเนินการธุรกิจต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้บริหาร พนักงานและคนงาน

และวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้นถ้ามีข้อจำกัดอำนาจ ผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใดให้รัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นนั้น ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๖ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ พนักงานและ คนงาน อาจได้รับเงินบำเหน็จ เงินรางวัลตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๗ กรรมการ นอกจากกรรมการโดยตำแหน่งย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ตกเป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินการของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย. และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและคนงาน ทุกตำแหน่ง

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินการของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๐ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อนขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ตลอดจนลงโทษทางวินัยแก่พนักงานและคนงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ อ.ส.ย. แต่ถ้าพนักงานเช่นวานั้นเป็นพนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญหรือชั้นหัวหน้าหน่วยงาน ต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจการของ อ.ส.ย. โดยไม่แย้งหรือขัดต่อ นโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย.

(๓) กำหนดเครื่องแต่งกายและวางระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของพนักงาน และคนงานให้เป็นระเบียบและเหมาะสมและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๑ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานผู้หนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามิได้แต่งตั้งหรือไม่อาจแต่งตั้งได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการของ อ.ส.ย. และต้องปฏิบัติกิจการ ให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้

มาตรา ๒๒ ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ผู้อำนวยการอาจมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติกิจการบางอย่างแทนในเมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

มาตรา ๒๓ อ.ส.ย. อาจจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้อำนวยการ พนักงานและคนงานในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ และให้ อ.ส.ย. วางข้อบังคับด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนและหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น

มาตรา ๒๔ การเปิดบัญชีเงินฝากของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามระเบียบที่ทางราชการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้ อ.ส.ย. วางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ และมีสมุดบัญชีลงรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่ตามจริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๒๖ ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๗ ผู้สอบและตรวจบัญชีมีอำนาจสอบและตรวจสอบสมุดบัญชีและตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ ตัวแทนและบุคคลใด ๆ ใน อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๒๘ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชีเสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๙ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้นเสนอคณะกรรมการ แสดงงบดุล บัญชีทำการ บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ องค์การสวนยางนาบอนเป็น

(๑๘)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

องค์การของรัฐบาล ดำเนินกิจการเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและช่วยเหลือประชาชนเกี่ยวกับ
ยางและพืชผลบางอย่าง แต่ยังมีได้กำหนดฐานะไว้ให้เป็นที่ชัดเจน จึงสมควรตราพระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งเป็นองค์การขึ้น เรียกชื่อองค์การว่า "องค์การสวนยาง" และให้องค์การนี้มีฐานะเป็น
นิติบุคคล

[รก.๒๕๐๔/๕๙/๗๖๗/๒๕ กรกฎาคม ๒๕๐๔]

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๘

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๘
เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการ
โปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การ
ของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้
มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การ
สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"รองผู้อำนวยการ" หมายความว่า รองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการองค์การสวนยาง

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนยาง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้"

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การ
สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่ง
ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม ผู้อำนวยการ
กองการยางหรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนสำนัก
งบประมาณ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินห้าคน
ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง

กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการก็ได้

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็นกรรมการ ผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ส.ย. หรือในกิจการที่จะกระทำให้แก่ อ.ส.ย. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำพวกจำกัดความรับผิดชอบของห้างหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นนั้น

(๒) เป็นพนักงานหรือคนงานของ อ.ส.ย.

(๓) เป็นผู้ที่มีได้มีสัญชาติไทย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ส.ย. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้นเงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือน และระเบียบวินัย ของพนักงานและคนงาน ตลอดจนกำหนดอัตราตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและคนงาน

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริการ และค่าดำเนินการต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงาน และวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการในการทำนิติกรรมไว้ประการใดให้รัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นนั้นในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๖ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงานอาจได้รับเงินรางวัล เงินบำเหน็จ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การ

สวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย. และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและคนงานทุกตำแหน่ง

ให้รองผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย.”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ เมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ารองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานผู้หนึ่งเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ามิได้แต่งตั้งหรือไม่อาจแต่งตั้งได้ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการเว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.ย. และต้องปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ อ.ส.ย. อาจจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้อำนวยการรองผู้อำนวยการ พนักงานและคนงาน ในกรณีพ้นจากตำแหน่งหน้าที่ ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยหรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ โดยให้ อ.ส.ย. วางข้อบังคับด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี กำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนและหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น”

มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ย. จากจำนวนเงินสามสิบล้านบาทขึ้นอีกเจ็ดสิบล้านบาท รวมเป็นเงินจำนวนหนึ่งร้อยล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

-----+

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากกิจการขององค์การสวนยางได้ขยายกว้างขึ้น โดยมีโครงการพัฒนาการเศรษฐกิจของสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติเพิ่มขึ้นหลายโครงการ จึงจำเป็นต้องเพิ่มทุนขององค์การสวนยางขึ้นอีก ๗๐ ล้านบาท และเห็นสมควรให้มีตำแหน่งรองประธานกรรมการ กับตำแหน่งรองผู้อำนวยการ เพิ่มขึ้น

[รก.๒๕๐๘/๒๖/๑๖๐/๓๐ มีนาคม ๒๕๐๘]

ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๑๔
ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๑๑๔

โดยที่กิจการขององค์การสวนยางได้ขยายตัวกว้างขวางขึ้นทั้งในด้านการผลิต และการบริหารงาน สมควรแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการนั้นให้เหมาะสม หัวหน้าคณะปฏิวัติ จึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง องค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครป น้ำยางข้น ยางผง ยางแท่ง ยางชนิดอื่น ๆ และสารประกอบของยางพารา”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวน ยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่ง ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม ผู้อำนวยการกองการยาง หรือหัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน

ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการก็ได้”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวน ยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยังไม่มีแต่งตั้งผู้อำนวยการหรือเมื่อผู้อำนวยการ ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มี รองผู้อำนวยการหรือเมื่อรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับ ผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.ย. และต้อง ปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้”

ข้อ ๔* ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ

(๒๔)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

*[รก. ๒๕๑๕/๕๗/๙พ/๖ เมษายน ๒๕๑๕]

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

สุรินทร์ / พิมพ์ / ๒๓/๐๑/๒๕๕๕

/แก้ไข ๒๙/๐๑/๒๕๕๕

A+B(C)

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๓๕

พระราชกฤษฎีกา
จัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งองค์การสวนยาง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ทุ้ ยืมเงิน แต่ถ้าจำนวนเงินที่ทุ้ ยืมเงิน เกินกว่าคราวละยี่สิบห้าล้านบาท ต้องได้รับอนุญาตจากคณะรัฐมนตรีก่อน

การให้กู้ ให้ยืมเงิน หรือจ่ายเงินล่วงหน้า ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีธนาคารเป็นผู้
ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน มีราคาไม่น้อยกว่าเงินให้กู้ ให้ยืม หรือจ่ายล่วงหน้า”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ.
๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๑๕ และ
ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่งประกอบด้วย รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร
ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง
เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน

ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งกรรมการ
คนใดคนหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการแทนก็ได้”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบทบัญญัติที่เกี่ยวกับจำนวนเงินใน
การกู้ยืมเงินขององค์การสวนยาง ที่กำหนดไว้เดิมนั้นยังไม่เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันทำให้เกิดความ
ไม่คล่องตัว ในทางบริหารสมควรเพิ่มจำนวนเงินที่กำหนดไว้เดิมให้สูงขึ้น นอกจากนี้ บทบัญญัติที่เกี่ยวกับชื่อ
ตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารกิจการขององค์การสวนยางไม่ถูกต้องตรงกับชื่อตำแหน่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน
สมควรแก้ไขชื่อตำแหน่งคณะกรรมการให้เป็นไปตามความเป็นจริง จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๒๕๖๑๑

(๒๗)

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 7768
วันที่ 18 พ.ย. 2557
เวลา 14.48 น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติ จำนวน ๒ ฉบับ

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้ จำนวน ๒ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาสมมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กที่เกิดโดยอาศัยเทคโนโลยีช่วยการเจริญพันธุ์ทางการแพทย์ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. จำนวน ๒ ฉบับ ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้จำนวน ๒ ฉบับ พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๒๓๓ วันที่ ๑๘ พ.ย. ๒๕๕๗
เวลา ๑๖.๑๓ น. ส่ง ญัตติ
ผู้อำนวยการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๗ (อภิสา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กลุ่มงานนิติคดี
รับที่ ๓๓ (น) / ๒๕๕๗
วันที่ ๑๘ พ.ย. ๒๕๕๗
เวลา ๑๖.๕๕ น.

สำนักการประชุม

(๒๘)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

เหตุผล

โดยที่ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ และประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา การวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับราคายางพารา การดำเนินธุรกิจ และการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรมและยั่งยืนเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการยาง จำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลาง รับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพ สามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(๒๗)

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยางแห่งประเทศไทย

.....
.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓
- (๒) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๕
- (๓) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘
- (๔) พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐
- (๕) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔
- (๖) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๘
- (๗) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ ลงวันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๘) พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ต้นยาง” หมายความว่า ต้นยางพารา (*Hevea brasiliensis*) และให้หมายความรวมถึงต้นยางชนิดอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ยาง” หมายความว่า น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครพ หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงผลิตภัณฑ์ยางและวัตถุดิบสำเร็จรูปจากยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ไม้ยาง” หมายความว่า ต้นยาง ไม้ยางท่อนจากต้นยาง และให้หมายความรวมถึงไม้แปรรูปจากต้นยาง

“ยางพารา” หมายความว่า ยางและไม้ยาง

“ยางพันธุ์ดี” หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดี และให้หมายความรวมถึงต้นยางพันธุ์ที่เหมาะสมที่ใช้ปลูกเป็นสวนยางตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“สวนยาง” หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

“เกษตรกรชาวสวนยาง” หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่ทำนั้น

“ผู้ประกอบการยาง” หมายความว่า ผู้ทำธุรกิจที่เกี่ยวกับยางพารา

“การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดี หรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด แทนต้นยางเก่าทั้งหมดหรือบางส่วน

“การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีในที่ดินที่ไม่เคยปลูกต้นยางมาก่อน

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนายางพารา

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยางแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยางแห่งประเทศไทย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยางแห่งประเทศไทย

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า "การยางแห่งประเทศไทย" เรียกโดยย่อว่า "กยท." และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า "Rubber Authority of Thailand" เรียกโดยย่อว่า "RAOT" และให้มีตราเครื่องหมายของ "กยท."

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด
ในกฎกระทรวง

มาตรา ๗ ให้ กยท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอก ราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานสาขานอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ ให้ กยท. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินของกองทุน ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุน ให้ประเทศเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา

(๒) จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศ เกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น

(๔) ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ

(๕) ดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่

มาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจกระทำกิจการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๘ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงคุณภาพของผลผลิตและระบบตลาด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบการยาง

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางรวมกลุ่มกันจัดตั้งเป็นสถาบัน เกษตรกรชาวสวนยาง เพื่อลงทุนดำเนินการธุรกิจและอุตสาหกรรมขนาดย่อม

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความร่วมมือกับประเทศผู้ผลิตยางพารา และองค์การระหว่างประเทศเกี่ยวกับยางพารา

- (๕) ส่งเสริมและจัดให้มีการพัฒนาบุคลากรและการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา
- (๖) ดำเนินการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.

ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๐ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ และอำนาจกระทำการ
ตามมาตรา ๙ ให้ กยท. มีอำนาจหน้าที่กระทำการดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง หรือมีทรัพย์สินต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร
- (๓) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานทั้งในประเทศ
และต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.
- (๔) เข้าร่วมกิจการหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์
ของ กยท.

- (๕) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของ กยท.
- (๖) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยางพารา
- (๗) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินการ
- (๘) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท.
การเข้าร่วมกิจการหรือการเข้าร่วมทุนตาม (๔) และการกู้ยืมหรือการให้กู้ยืมเงิน
ตาม (๕) ที่มีวงเงินไม่เกินห้าสิบล้านบาท ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๑ ทุนของ กยท. ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาเป็นทุนประเดิมตามมาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
และมาตรา ๗๐ เฉพาะที่ไม่ได้โอนเป็นของกองทุนตามมาตรา ๔๔
- (๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้หรือเป็นของ กยท.

มาตรา ๑๒ กยท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

- (๑) ทุนตามมาตรา ๑๑
- (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมเป็นคราว ๆ
เพื่อดำเนินกิจการหรือขยายกิจการตามความเหมาะสม
- (๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชนหรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การ
ระหว่างประเทศ
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการ
หรือการลงทุน
- (๕) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ กยท.

มาตรา ๑๓ รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินกิจการ ค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา กองทุนบำเหน็จผู้ปฏิบัติงาน เงินสำรองตามมาตรา ๑๔ โบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงาน และการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัวตามมาตรา ๕๔ และเงินลงทุนตามงบลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบตามมาตรา ๕๕ ตลอดจนค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมตามที่คณะกรรมการกำหนด

รายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าวในวรรคหนึ่งแล้ว เหลือเท่าใดให้ กยท. นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ในกรณีที่รายได้มีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระดังกล่าว ในวรรคหนึ่งนอกจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๔ และเงินโบนัสหรือเงินรางวัลตามมาตรา ๓๔ และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด

มาตรา ๑๔ เงินสำรองของ กยท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาที่ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อการไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่างโดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองธรรมดานำออกใช้ได้ก็แต่โดยมติของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๕ ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา ๑๖ ให้อสังหาริมทรัพย์ที่ กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท.

ให้ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท.

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูงทางด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม หรือการบริหาร

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงบประมาณ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเกษตรกร ชาวสวนยางจำนวนหนึ่งคน ผู้ประกอบกิจการยางจำนวนหนึ่งคน และบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในด้านการเกษตร วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมการบริหาร กฎหมาย หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของ กยท. อีกจำนวนสามคน ซึ่งในจำนวนนี้จะต้องเป็นบุคคลซึ่งมิใช่ข้าราชการที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ หรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาบุคคลเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๘ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญที่มีสัญญาจ้างกับ กยท.

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับ กยท. หรือที่จะกระทำกับ กยท.

หรือในกิจการที่มีสภาพอย่างเดียวกันและมีลักษณะเป็นการแข่งขันกับกิจการของ กยท.

ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากเกษตรกรชาวสวนยาง และผู้ประกอบกิจการยาง และประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ กยท. เป็นผู้ถือหุ้นหรือจัดตั้งขึ้น

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๒๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๘

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทน เว้นแต่วาระเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

มาตรา ๒๒ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

- (๑) กำหนดนโยบายการบริหารงาน การจัดหาทุน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายอย่างพารา
- (๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณประจำปีของ กยท.
- (๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามขอบแห่งวัตถุประสงค์
- (๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินงานและการบริหารงาน
- (๕) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้ว่าราชการ
- (๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยการคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การประเมินผลงาน การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์ การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนการกำหนดเงินเดือนและเงินอื่น
- (๘) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๙) ออกข้อบังคับว่าด้วยระยะเวลาการจ้าง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ในการจ้างพนักงานและลูกจ้าง

(๑๐) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบผู้ว่าการและพนักงาน

มาตรา ๒๓ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา
ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม
ของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์แห่งกิจการของ กยท. ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง
คณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดของ กยท. ตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

มาตรา ๒๕ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและ
ประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของ
ผู้ว่าการโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๗ ผู้ว่าการนอกจากต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจแล้ว ยังต้อง
ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ (๓)

มาตรา ๒๘ ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้ง
อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๘ ผู้ว่าการ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

(๔) คณะกรรมการมีมติให้เลิกสัญญาจ้าง

(๕) กระทำการผิดเงื่อนไขในสัญญาจ้าง ซึ่งสัญญาจ้างระบุไว้ให้ถือว่าสัญญาจ้าง

สิ้นสุด

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๗

มติของคณะกรรมการให้เลิกสัญญาจ้างตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมผู้ว่าการ

มาตรา ๓๐ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงาน และลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท.

มาตรา ๓๑ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานและลูกจ้างออกจากตำแหน่งตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็น พนักงานหรือลูกจ้างตั้งแต่ตำแหน่งที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบการปฏิบัติงานในหน้าที่ของ กยท. และกำหนดเงื่อนไขในการทำงาน ของพนักงานและลูกจ้างโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๒ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. และเพื่อการนี้ ผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. ตามมาตรา ๗ หรือบุคคลใดกระทำการ เฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบ ข้อบังคับ หรือนโยบายที่คณะกรรมการ กำหนดย่อมไม่ผูกพัน กยท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง หรือตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการ หรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๓๔ ประธานกรรมการ กรรมการ พนักงาน และลูกจ้างอาจได้รับโบนัส หรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๕ ในการดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและ ประชาชน

หมวด ๓

การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

มาตรา ๓๖ เกษตรกรชาวสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน

ต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยาง ในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๗ ผู้จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด

การปลูกแทน ให้ส่งเสริมและสนับสนุนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา ๓๘ เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามมาตรา ๔๔ (๒) ในแต่ละปี ให้ใช้เพื่อการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

มาตรา ๓๙ ผู้ใดไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในการดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้เงินอุดหนุนเงินจากงบประมาณประจำปี เงินกู้ที่รัฐบาลจัดให้ หรือเงินที่จัดสรรจากกองทุนตามมาตรา ๔๔

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินให้แก่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา ๔๐ เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน และการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา ๔๑ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพาราตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ตามวรรคหนึ่ง และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของ กยท. ในการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของ กยท. ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๒ บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๔

กองทุนพัฒนายางพารา

มาตรา ๔๓ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนา ยางพารา” มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนา ยางพารา การใช้จ่ายเงินกองทุนให้กระทำอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงประโยชน์ ของเกษตรกรชาวสวนยางเป็นหลัก

มาตรา ๔๔ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาตามมาตรา ๖๗
 - (๒) ค่าธรรมเนียมที่ได้รับจากการจัดเก็บตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘
 - (๓) ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินการของกองทุน
 - (๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน
- เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๕ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน รวมทั้งการนำเงินกองทุนไปจัดหาผลประโยชน์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๖ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้คณะกรรมการเสนองบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมา ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองแล้วต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๔๗ บุคคลใดส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกปอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลตามวรรคหนึ่งก็ได้

การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๘ ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมรายใดไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือเสียค่าธรรมเนียมไม่ครบตามจำนวนที่ต้องเสีย ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ไม่เสีย หรือเสียภายหลังระยะเวลาที่กำหนด หรือจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ยังขาดไป แล้วแต่กรณี นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมสำหรับเศษของเดือนให้นับเป็นหนึ่งเดือน ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมผู้ใดจงใจกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียค่าธรรมเนียม หรือเพื่อเสียค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ควรเสีย ให้ กยท. มีคำสั่งให้ผู้นั้นชำระค่าปรับทางปกครองเป็นจำนวนตั้งแต่ห้าเท่าถึงยี่สิบเท่าของค่าธรรมเนียมที่ต้องชำระตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่ กยท. มีคำสั่งให้ผู้มีหน้าที่เสียค่าธรรมเนียมจ่ายเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งหรือเงินค่าปรับทางปกครองตามวรรคสอง ถ้าผู้มีหน้าที่ไม่ยอมชำระเงินดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินเพิ่มและเงินค่าปรับทางปกครองตามมาตรา นี้ ให้ถือเป็นค่าธรรมเนียมที่เก็บได้ตามมาตรา ๔๗ และให้นำส่งกองทุน

มาตรา ๔๔ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินจากกองทุนตามจำนวนและเพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารกิจการของ กยท.

(๒) จำนวนเงินนอกจาก (๑) เป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางทั้งในด้านวิชาการ การวิจัย การเงิน การผลิต การแปรรูป การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา การส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทน การปลูกใหม่ การอุตสาหกรรมแปรรูปยางขั้นต้น การอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง การอุตสาหกรรมไม้ยาง การรักษาเสถียรภาพราคายาง การพัฒนายางพารา การจัดสวัสดิการสังคมเพื่อเกษตรกรชาวสวนยาง และกิจการอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยาง

การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนายางพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

ในกรณีที่เงินของกองทุนไม่เพียงพอเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตาม (๒) ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินเพิ่มขึ้นจากรายได้ตามมาตรา ๑๒ ได้อีกไม่เกินร้อยละสิบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ใน (๒) หากรายได้มีไม่พอจ่าย ให้รัฐตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

ในกรณีที่เงินเหลือจากค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้เก็บไว้เพื่อนำไปใช้เป็นค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ในปีต่อไป

มาตรา ๕๐ ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของ กยท.

หมวด ๕

การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

มาตรา ๕๑ เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบกิจการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ผู้ใดจงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุนเสียได้

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน และที่ดินต่อเนื่องกับสวนยางนั้นเพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกเกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยาง ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ ส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวกับการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๖

การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๕๓ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการ กำหนด

มาตรา ๕๔ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควร แก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนด หลักเกณฑ์การออกเงินสมทบให้กองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับ การสงเคราะห์และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๕๕ ให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับ ในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับ งบลงทุนให้นำเสนอคณะกรรมการรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๕๖ ให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบ
ที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๗ ให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชี
ที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์
และหนี้สินซึ่งแสดงกิจการที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความ
อันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๕๘ ให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุน
ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๙ ทุกปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี
และทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐาน
ของ กยท. เพื่อการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ พนักงาน ลูกจ้าง
และผู้อื่นซึ่งเป็นผู้แทนของ กยท.

มาตรา ๖๑ ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อ
คณะกรรมการเพื่อเสนอต่อปรั้งรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี
และให้ กยท. โฆษณารายงานประจำปีทีล่วงมาแล้ว โดยแสดงงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไร
ขาดทุนที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้สอบบัญชีตรวจสอบว่าถูกต้อง

หมวด ๘

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๖๒ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท.
และเพื่อการนี้ จะสั่งให้ กยท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำหรือยับยั้ง
การกระทำใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจน
สั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินกิจการของ กยท. ได้

มาตรา ๖๓ ให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอรัฐมนตรี รายงานนี้ให้กล่าวถึง
ผลงานของ กยท. ในปีทีล่วงมาแล้ว พร้อมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ
โครงการและแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๖๔ ในกรณีที่ กยท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ กยท. นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีได้

มาตรา ๖๕ กยท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนจึงจะดำเนิน กิจการดังต่อไปนี้ได้

- (๑) เพิ่มหรือลดทุน
- (๒) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอ ของกระทรวงการคลัง
- (๓) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันมีราคาเกินกว่าที่คณะรัฐมนตรีกำหนดโดยข้อเสนอ ของกระทรวงการคลัง
- (๔) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุน
- (๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นหรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด
- (๗) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมและการยกเว้นค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗

หมวด ๔
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๕๒ (๑) หรือจงใจไม่ปฏิบัติ ตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกตามมาตรา ๕๒ (๒) โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ต้องระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์ การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ไปเป็นของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ และให้คณะกรรมการ จัดสรรเงินไม่เกินร้อยละสิบห้าเป็นทุนประเดิมของ กยท. ตามมาตรา ๑๑

มาตรา ๖๘ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๙ ให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้าง ขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ ตอบแทนอย่างอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็น การออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางหรือองค์การสวนยาง เป็นระยะเวลาที่ทำงาน ให้แก่ กยท.

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรี เห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ไปเป็นของ กยท.

มาตรา ๗๑ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้ใดของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัด ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตร ดังกล่าว

ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างซึ่งโอนไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. ตามวรรคหนึ่ง ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อย่างอื่น เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ให้ถือว่าเป็นการออกจากงาน เพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

มาตรา ๗๓ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบแห่งวัตถุประสงค์หรือ อำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่า จะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ.

มาตรา ๗๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการ เป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกิน หนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๕ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการ ตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้เลือกกันเองคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการ และให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ ผู้ว่าการตามมาตรา ๗๔ เป็นกรรมการและเลขานุการ โดยให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลาถก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ

มาตรา ๗๖ ให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงาน ของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิก กองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็น สมาชิกกองทุนบำเหน็จ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติ
การยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการยางแห่งประเทศไทย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ยางพาราและผลิตผลจากยางพารามีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศและประชาคมโลกเป็นอย่างมาก การปฏิรูประบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพารา รวมตลอดถึงการวิจัยและพัฒนา การรักษาเสถียรภาพระดับยางพารา การดำเนินธุรกิจและการจัดสรรประโยชน์อย่างเป็นธรรม และยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางจำเป็นต้องจัดให้มีองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศ ทั้งระบบอย่างครบวงจร มีเอกภาพสามารถดำเนินการไปได้อย่างเป็นอิสระ คล่องตัว และใช้ยางพาราและผลิตผลจากยางพาราให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด สมควรจัดตั้งการยางแห่งประเทศไทยขึ้นเพื่อทำหน้าที่ส่งเสริมและพัฒนากิจการเกี่ยวกับยางพาราของประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ การจัดตั้ง ทุน รายได้ และเงินสำรอง

(๑) กำหนดให้จัดตั้งการยางขึ้นเรียกว่า “การยางแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “กยท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Rubber Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “RAOT” และกำหนดให้ กยท. เป็นนิติบุคคล (ร่างมาตรา ๖ และร่างมาตรา ๗)

(๒) กำหนดวัตถุประสงค์ในด้านต่าง ๆ ของ กยท. โดยให้ กยท. เป็นองค์กรกลางรับผิดชอบดูแลการบริหารจัดการยางพาราของประเทศทั้งระบบอย่างครบวงจร บริหารจัดการเกี่ยวกับการเงินกองทุนพัฒนายางพารา ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางพารา จัดให้มีการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย พัฒนา และเผยแพร่ข้อมูลและสารสนเทศเกี่ยวกับยางพารา ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง ด้านวิชาการ การเงิน การผลิต การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด การประกอบธุรกิจ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ดำเนินการให้ระดับราคายางพารามีเสถียรภาพ และดำเนินการส่งเสริมและ

สนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ รวมทั้งกำหนดอำนาจกระทำการต่าง ๆ ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ กยท. (ร่างมาตรา ๘ ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๓) กำหนดแหล่งที่มาของทุนของ กยท. และแหล่งที่มาของรายได้ของ กยท. รวมทั้งกำหนดให้รายได้ที่ กยท. ได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของ กยท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และรายได้ที่ได้รับในปีหนึ่ง ๆ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายและภาระต่าง ๆ แล้วเหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ และถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายและค่าภาระต่าง ๆ นอกจากเงินสำรอง และเงินโบนัสหรือเงินรางวัล และ กยท. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่น รัฐพึงจ่ายเงินให้แก่ กยท. เท่าจำนวนที่ขาด (ร่างมาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๑๒ และร่างมาตรา ๑๓)

(๔) กำหนดลักษณะของเงินสำรองของ กยท. และให้นำเงินสำรองไปใช้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๕) กำหนดให้ทรัพย์สินของ กยท. และกองทุนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี และให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่ง กยท. ได้มาจากการให้หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของ กยท. เป็นกรรมสิทธิ์ของ กยท. และ กยท. มีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๑๕ และร่างมาตรา ๑๖)

๒.๒ หมวด ๒ คณะกรรมการและผู้ว่าการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการการยางแห่งประเทศไทย กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ และกำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดอัตราเงินเดือนของผู้ว่าการ โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ กยท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด มีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ กยท. และในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ กยท. ซึ่งผู้ว่าการจะมอบอำนาจให้ตัวแทนของ กยท. หรือบุคคลใดกระทำการเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด และเมื่อผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งหรือในกรณีตำแหน่งผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการหรือพนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๒ ถึงร่างมาตรา ๓๓)

(๒) กำหนดให้ประธานกรรมการ กรรมการพนักงานและลูกจ้างอาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (ร่างมาตรา ๓๔)

(๓) กำหนดให้การดำเนินกิจการของ กยท. ให้คำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประชาชน (ร่างมาตรา ๓๕)

๒.๓ การส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยาง

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางซึ่งประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และในกรณีที่ผู้ขอรับการส่งเสริมให้มีการปลูกแทนเป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน

ต้องแสดงต่อ กยท. ว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้เช่ารายได้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๖)

(๒) กำหนดให้ผู้ที่จะได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเกษตรกรชาวสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไปหรือต้นยางทรุดโทรมเสียหายหรือต้นยางได้ผลน้อยตามหลักเกณฑ์ที่ กยท. กำหนด และให้ส่งเสริมและสนับสนุนการปลูกแทนโดยจ่ายให้แก่เกษตรกรชาวสวนยาง ซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม่ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ (ร่างมาตรา ๓๗)

(๓) กำหนดให้เงินกองทุนที่จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนในแต่ละปีให้ใช้เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไปได้ไม่เกินร้อยละสิบของเงินที่จัดสรร นอกจากนั้นให้ใช้ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกรชาวสวนยางที่ขอปลูกแทนในสวนยางที่มีเนื้อที่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่ (ร่างมาตรา ๓๘)

(๔) กำหนดให้ผู้ที่ไม่มีส่วนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเองไม่น้อยกว่าสองไร่ซึ่งมีความประสงค์จะขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกใหม่ ยื่นคำขอรับการส่งเสริมและสนับสนุนต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๙)

(๕) กำหนดให้เงินที่ผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปลูกแทนและการปลูกใหม่ได้รับเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปลูกแทนและการปลูกใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ (ร่างมาตรา ๔๐)

(๖) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางและผู้ประกอบกิจการยางที่ประสงค์จะขอรับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือในด้านวิชาการ การเงิน การแปรรูป การอุตสาหกรรม การตลาด และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอต่อ กยท. ตามแบบและวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด และกำหนดให้การตรวจสอบคุณสมบัติของผู้รับการส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ และการพิจารณาให้การส่งเสริม สนับสนุน และความช่วยเหลือ เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๔๑)

(๗) กำหนดให้บรรดาหลักเกณฑ์ วิธีการ และแบบที่คณะกรรมการกำหนดตามหมวดนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้ (ร่างมาตรา ๔๒)

๒.๔ กองทุนพัฒนายางพารา

(๑) กำหนดให้จัดตั้งกองทุนขึ้นใน กยท. เรียกว่า “กองทุนพัฒนายางพารา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนายางพารา (ร่างมาตรา ๔๓ ร่างมาตรา ๔๔ ร่างมาตรา ๔๕ และร่างมาตรา ๔๖)

(๒) กำหนดให้บุคคลซึ่งส่งยางพาราออกนอกราชอาณาจักร ต้องเสียค่าธรรมเนียมให้ กยท. และให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งออกป่านอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า และในกรณีที่มีความจำเป็นรัฐมนตรีจะประกาศกำหนดให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่บุคคลดังกล่าวก็ได้ การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม

และการยกเว้นค่าธรรมเนียมจะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน และหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๔๗ และร่างมาตรา ๔๘)

(๓) กำหนดสัดส่วนในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และให้การบริหารและจัดสรรเงินจากกองทุนเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีซึ่งจะต้องคำนึงถึงสัดส่วนที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอย่างพารา รวมทั้งการใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ในการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔๗ (ร่างมาตรา ๔๙)

(๔) กำหนดให้ผู้ว่าการต้องแยกบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินอื่นของกองทุนออกจากบัญชีและเอกสารเกี่ยวกับการเงินหรือทรัพย์สินของ กยท. (ร่างมาตรา ๕๐)

๒.๕ การสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด

(๑) กำหนดให้เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางผู้ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนตามพระราชบัญญัตินี้ที่จงใจไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของ กยท. คณะกรรมการ หรือพนักงานซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กยท. มีอำนาจสั่งให้ระงับการส่งเสริมและสนับสนุน (ร่างมาตรา ๕๑)

(๒) กำหนดให้กรรมการ พนักงาน และบุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจาก กยท. มีอำนาจเข้าไปในสวนยางที่เกษตรกรชาวสวนยางหรือผู้ประกอบการยางขอรับการส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ และรังวัด และมีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้บุคคลดังกล่าว หรือบุคคลใด ๆ ที่มีเหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ มาให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือส่งหรือแสดงเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องการที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๕๒)

๒.๖ การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

(๑) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๓)

(๒) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณีพ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๕๔)

๒.๗ การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

(๑) กำหนดให้ กยท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับสถาบันการเงินตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และให้ กยท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน (ร่างมาตรา ๕๕ และร่างมาตรา ๕๖)

(๒) กำหนดให้ กยท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป และให้ กยท. จัดทำงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีกำไรขาดทุนส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี (ร่างมาตรา ๕๗ และร่างมาตรา ๕๘)

(๓) กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของ กยท.(ร่างมาตรา ๕๙ ร่างมาตรา ๖๐ และร่างมาตรา ๖๑)

๒.๘ การกำกับและควบคุม

(๑) กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ กยท. และกำหนดให้ กยท. ทำรายงานปีละครั้งเสนอต่อรัฐมนตรี (ร่างมาตรา ๖๒ ร่างมาตรา ๖๓ และร่างมาตรา ๖๔)

(๒) กำหนดกิจการที่ กยท. จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน (ร่างมาตรา ๖๕)

๒.๙ บทกำหนดโทษ

กำหนดให้ผู้ซึ่งขัดขวางหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ พนักงาน หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจาก กยท. ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ หรือจงใจ ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกโดยไม่มีเหตุอันสมควรต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท (ร่างมาตรา ๖๖)

๒.๑๐ บทเฉพาะกาล

(๑) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพันและงบประมาณของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ไปเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

(๒) กำหนดให้พนักงานและลูกจ้างของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ และพนักงานและลูกจ้างขององค์การสวนยางตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สวัสดิการ และประโยชน์ตอบแทนอื่นเท่าที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๖๙)

(๓) กำหนดให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ภาระผูกพัน และงบประมาณของกรมวิชาการเกษตร เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับราชการของสถาบันวิจัยยาง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการยางอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีเห็นว่าจำเป็นต่อการดำเนินการของ กยท. ที่มีอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ไปเป็นของ กยท. (ร่างมาตรา ๗๐)

(๔) กำหนดให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งปฏิบัติงานเกี่ยวกับกิจการที่โอนไปตามมาตรา ๗๐ ถ้าสมัครใจจะโอนไปปฏิบัติงานกับ กยท. และได้แจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่ออธิบดีเจ้าสังกัดภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โอนข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างผู้นั้น ไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ กยท. แล้วแต่กรณี และให้ยุบอัตรากำลังของกรมวิชาการเกษตรดังกล่าว และให้บุคคลดังกล่าวได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าตอบแทน หรือสวัสดิการ และประโยชน์อื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง แต่จะให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ (ร่างมาตรา ๗๑)

(๕) กำหนดให้การโอนข้าราชการตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกำหนดให้การโอนพนักงานและลูกจ้างตามมาตรา ๗๑ ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีควมผิดและให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง (ร่างมาตรา ๗๒)

(๖) กำหนดให้บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดที่ออกตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ หรือพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามขอบวัตถุประสงค์หรืออำนาจหน้าที่ที่จะเป็นของ กยท. ตามพระราชบัญญัตินี้ที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนด ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๗๓)

(๗) กำหนดให้ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่ผู้ว่าการเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยให้ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๗ (๑) และ (๓) (ร่างมาตรา ๗๔ และร่างมาตรา ๗๕)

(๘) กำหนดให้ กยท. จัดให้มีกองทุนบำเหน็จสำหรับผู้ซึ่งเคยเป็นพนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางที่โอนมาเป็นพนักงานของ กยท. ซึ่งยังคงเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าพนักงานดังกล่าวจะพ้นจากการเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จ (ร่างมาตรา ๗๖)

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)